

2000

מחברים את עם ישראל

מאיריק את השבת

מגזין שבועי בפריסה ארצית לזיכוי הרבים

חייגו וקבלו עד הבית: 073-286-6527

מופץ ב-73,000 תשכ"ז ראש השנה כ"ט באלול תשפ"ו 11.09.2026 עותקים

אָנא זכר נָא לִי

בְּיָמֵי הַחֹמֶה

עוֹקֵד וְהַנְעִקָד וְהַמְזִבֵּחַ

מסירות נפשם של אברהם ויצחק בעקדה, העניקה לעם ישראל בכל הדורות את הכוח לעמד איתנים ולמסר נפש על קיום התורה והמצוות.

מסירות שבאה לידי ביטוי לא רק בכבשני האש ומחנות ההשמדה, אלא אף בעמידה בנסיונות, בבטול הרצון האישי מפני רצון הבורא, ובכל התגברות על יצר הרע.

אין לשוין בשעת התפילה - המזין טעון תורה

זמני השבת

ערים	כניסת השבת והחג	צאת החג	ר"ת
ירושלים	18:34 (18:15 דק' 40)	19:24	20:09
תל אביב	18:33	19:22	20:06
חיפה	18:35	19:24	20:08
באר שבע	18:34	19:24	20:08

הזמנים על פי לוח 2000 לשיטת זמני "אור החיים"

- עמ' 13** ייאוש או הזדמנות? הרהורים ברקע השופר | חיים ישראל
- עמ' 12** הקול שחדר אל הנשמה והבקיע את הלב | הרב ארז קדוסי
- עמ' 8** שיעזרו לי למעלה! דמותה של אם יהודייה | הרב דניאל אוחיון
- עמ' 5** לא ראת את אליהו הנביא? | הרב אסי עדני
- עמ' 3** הרבנית פרצה בבכי: "למה הוא לא אמר לי?" | הרב עידו סממה

BO@tv2000.co.il | 03-613-2000 | טל. 24/6 במענה ההלכה העולמי במגוון שפות | "הרב, יש לי שאלה!" | זמניות 24/6 במענה ההלכה העולמי במגוון שפות | טל. 03-613-2000

בשנה זו, יום ראשון של ראש השנה חל בשבת, ולכן לא תוקעים בו בשופר. ואף שזכות תקיעת השופר גדולה עד מאוד ויש בכוחה לבלבל את השטן ולמנוע ממנו לקטור על עם ישראל, מובא בספרים ששמירת השבת תוך "ויתור" על מצות התקיעה בשופר למרות הכוח הסעלי האדיר שבה, היא אשר מנעה על עם ישראל ומסננת עדיו לפני שופט כל הארץ.

פרטים בגב המגזין <<<

רגע ההכרעה
כבר כאן!

מה לעשות בתחילת השנה כדי להתעשר בסופה?

האם יש עניין לטבול את החלה בדבש ומלח, או רק בדבש?

"באמת מנהג ישראל קדושים לטבול ולאכול תפוח מתוק בדבש כסימן למיתוק הדינים, כפי שהובא ברמ"א. והבן איש חי כתב לטבול בסוכר. ואולי מה שכתב סוכר דווקא הוא משום שהדבש כשלעצמו הוא "דין", שהרי מקורו מהדבורה שהיא עוקצת. וכן, היה צריך טעם מיוחד להתירו באכילה שהרי הוא בא מדבורה שהיא טמאה, ועל זה נאמר: "מעז יצא מתוק". ממילא, הדבש כשלעצמו יש לו שורשים בדיון, לכן אני חושב שזו סברת הבן איש חי שכתב לטבול בסוכר דווקא.

ולגבי הטבילה במלח מבואר על פי הסוד, מהפסוק "על כל קרבןך תקריב מלח". השולחן שלנו דומה למזבח והאוכל לקורבן. לכן אנחנו לא משביתים את המלח מעל השולחן. ונהגו על פי האר"י ז"ל לטבול את הפרוסה קודם כל במלח ואחר כך בדבש, או לפי הבן איש חי בסוכר. ויש בזה עמקות גדולה, אבל אין לנו את הזמן להאריך. אבל מה שאפשר להטעים על קצה המזלג, כאמור, הדבש כשלעצמו יש בו איזשהו מקור של דין, ואדרבה, זה כל העניין של ראש השנה שאנחנו ממתקים את הדינים בשרשם. אנחנו לוקחים את התפוח שהגמרא אומרת לגבינו: "מה פרי קודם לעליו אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע". זאת אומרת, כל המהלך הזה של התפוח בדבש הוא מהלך של מיתוק הדינים, ולכן "מאן דעביד כמר עביד ומאן דעביד כמר עביד", כל אחד יעשה כמנהגו, והעיקר לכוון בעזרת השם שיתמתקו הדינים מעם ישראל ונזכה כולנו לשנה מתוקה כדבש בעזרת השם.

שנה שְׁרִישָׁה בתחילתה מתעשרת בסופה, מה ההסבר הפשוט של דבר זה?

"הגמרא במסכת ראש השנה, דף טז ע"ב: "אמר רבי יצחק, כל שנה שרשה בתחילתה מתעשרת בסופה, שנאמר מראשית השנה ועד אחרית שנה". המילה "מראשית" כתובה כשהיא חסרה את האות א'. מזה למדו חכמים לפרש מלשון רשות ועניות. ורש"י כתב שם, שישראל עושים עצמם רשים בתחילתה בתחנונים ובהכנעה, כלשון "תחנונים ידבר רש". זאת אומרת, שכאשר בראשית שנה אנחנו באים בלב נשבר ונדכה לפני האלוקים, דופקים כעני בפתח ומבקשים על נפשנו, אז מסתיימת השנה בעניין של עשירות, ואין עשירות אלא בדעת. כלומר, העניין של "רשה בתחילתה" זה סימנא טבא לשנה שמתעשרת בסופה.

אמרו רבותינו הקדושים: "בטר רישא אזיל גופא". פירוש, אחרי הראש הולך כל הגוף כולו. לכן, כשאדם פותח את השנה כעני בפתח, בשברון לב, בביטול ובהכנעה, זה מה שיגרום בעזרת ה' שתהיה התעשרות בסופה. העשירות, כמו שאמרנו, היא עשירות בדעת. כאשר הקדוש ברוך הוא רואה שאדם בא בענוה, בשפלות ובכניעה, לפי הקבלה הוא הופך להיות כלי גדול שממנו הוא יכול לקבל את האורות. והטעם העמוק יותר, מובא ממרן האר"י ז"ל הקדוש, שהמלכות חוזרת להיות נקודה. המלכות, השכינה, כתוב עליה "לית לה מגרמה כלום", שאין לה שלמות משל עצמה. זו בדיוק העניין שאנחנו מדברים עליה, כשהאדם עושה עצמו כעני בפתח, אז הוא בעצם גם כן חוזר לנקודה, הוא מתחבר עם השכינה. וכמו שהשכינה מקבלת את השפע לאחר מכן לכל השנה כולה, הוא גם נכלל בתוכה. וזה מה שכתב הרמב"ם על אדם שהפך לעני, מה יעשה? יחלק שאר מעותיו לצדקה ומזה הוא יתעשר חזרה. זאת אומרת, ההתרוקנות המוחלטת, הביטול, הכניעה, התחושה של "נחננו מה", זו בעצם הסגולה הגדולה לעשירות בחומר וברוח."

השידור הקבוע במוצאי שבת בשעה 22:30, ליינעו אישי וברכה מהרב, חייגו 073-321-2998

חושג ביהדות

"גזרה דרבה"

חשש הלכתי שבעקבותי
גזרו חכמים איסור על עשיית מצוות
מסוימות כאשר חזק חל בשבת. המושג נקרא
על שמו של האמורא "רבה", שהסביר כי המצוות
המעשיות של החגים, כגון תקיעת שופר, נטילת לולב
וקריאת מגילה, נדחות על פי חכמים מחשש שיבואו
לחילול שבת מהתורה, כאשר אדם עלול ליטול את
החפץ של המצוה, להעביר אותו ארבע אמות
ברשות הרבים וללכת לבקי ללמוד כיצד
לקיים את המצוה.

דברים שחייבים לדעת על 100 תקיעות שופר

1 מהתורה, די לשמוע בראש השנה תשעה קולות בלבד. אולם, כבר בתקופת הגאונים נקבע מנהג לתקוע 100 תקיעות, או 101 לפי חלק מהמסורות.

2 המקור להכפלת התקיעות נולד כתוצאה מספק הלכתי לגבי זהות קול ה"תרועה" המוזכר בתורה. האם התרועה היא קול של גניחה קסועה (שברים), קול של יללות קצרות (תרועה) או שניהם יחד.

3 כדי לצאת מכל ספק, תיקן רבי אבנה את הסדר: תשר"ת (תקיעה, שברים-תרועה, תקיעה), תש"ת (תקיעה, שברים, תקיעה), ותר"ת (תקיעה, תרועה, תקיעה). סך הכל 30 תקיעות שחייבין מן התורה.

4 מאה התקיעות שנהגו לתקוע מחולקות לאורך כל התפילה: 30 תקיעות "דמיושב", כלומר התקיעות לפני תפילת מוסף. ועוד 30 תקיעות "דמעומד" בזמן תפילת מוסף, בחלוקה של 10 בכל אחת מהברכות: מלכויות, זכרונות ושופרות, ו-40 תקיעות נוספות בחזרת הש"ץ ולאחר קדיש "תתקבל".

המגזין
נצפה

**על ציונו של רבי
נחמן מברסלב
זיע"א באומן**

צילמתם את המגזין
במקום מעניין?

שלחו לנו למייל או לטלפון:
058-450-2000
MAG@TV2000.CO.IL

ההקדשות של מזכי הרבים היקרים

המגזין מוקדש

לע"נ: כרמלה בת גורג'יה, דוד בן זימבול, אברהם בן

מסעודה, דדה אנדרה ארתור בן אליז לואיזה, פנינה ולקה בת ישראל וחנה

רבקה, אברהם מרדכי בן משה יוסף ובלומה איטה, אילנה דייזי בת נעמי, עזרא בן

פרחה, דוד וזוהרה קדוש, אלברט בן אבו, שלום וחנה בן אבו, נסים בן כירה, נתן בן יונה, רותי רות

בת פנינה, דנה בת רותי רות, תמיזי סימן טוב פתאל בן שרה, אפרים בן מדלן, ראובן בן חנה, משה כהן בן

גאולה, ישעיהו זאב בן ישראל, ורדה בת ישראל צבי, ליטל בת גאולה, יוסף אליהו בן פרונסין, אילנה ילנה בת סולטנה,

חסיבה כהן בת עדידה | **לרפואה שלימה:** אביחי בן נעמי, סיון ג'וליה בת רויטל, יעקב בן בקה, שמשון בן זוהרה, ורדה שיר

בת נעמי, חנה בת טלי, מסעוד פרוספר בן שמחה, עדן בת חנה, מסודי בת חביבה, אליהו בן סולטנה, אילנה בת יפה | **לברכה**

והצלחה: בנימין בן פרונסין ציפורה, דוד בן רות, סילבנה בת מיסה, הילה סטלה בת סילבנה | **לזיווג הגון:** אורטל בת אירית, אלון אליהו

בן דבורה, חן עטרה בת סגלית, אפרת בת חיה חווה | **לפרנסה בשפע ובריאות:** בנימין דוד בן חנה, נסים בן שרה, רינה דניאלה בת שושנה |

לחזרה בתשובה: דניאל אליה בן עופרה, יהונתן מאיר בן חיה חווה | **לזרע בר קיימא:** אילה תהילה בת חדוה, יצחק מיימון בן רינה, לילך פנינה בת

רותי רות, חדוה בת יעל | **ללידה קלה:** אורלי בת כרמלה

בואו והקדישו מגזינים למען זיכוי הרבים עבור היקר לכם - חייגו 073-2866527

2000
מחברים את עם ישראל

מו"ל: 2000 מחברים את עם ישראל

עורך: יונתן בירנבוים | עורך משנה: י. נפתלי

ביקורת: חברי ועדת הביקורת

נירפיקה ועיצוב: מחלקת הסטודיו

מרכז: *2610 | שלוחה 1 | להאזנה לפרוט: 03-378-2000

בית ההוראה מענה ההלכה: 03-613-2000

להזמנת רב או רבנית לחונן בית ללא עלות: חייגו: 073-321-2992

להצטרפות לנבחרת מזכי הרבים מפצי המגזין: חייגו 073-2866527

להצטרפות לקבוצות הוואפ שולנו: 058-450-2000

לקבלת המגזין במייל ולהעזרה ניתן לפנות

לכתובת המייל **MAG@TV2000.CO.IL**

© כל הזכויות שמורות

ספק הלכתי אמיתי או חשש בעלמא?

זמן
קריאה
1.5 דק'

א. מי שמסופק אם הזיק לחברו, כגון שנסע בשדהו באופניים ודרס את התבואה, ויש לו טורח גדול למצוא את בעל השדה לבקש ממנו מחילה, (לפחות כדי לצאת ידי שמים). וכן, אם מסופק לגבי יהודי אחד אם נפגע ממנו, עד כמה צריך לטרוח לחפש אותו בשביל לבקש ממנו מחילה, (לפחות כדי לצאת ידי שמים)?

ציון אבא שאול זצוק"ל, שאדם כזה שכל הזמן מתעוררים אצלו חששות בקיום ההלכה, נחשב באותה הלכה כמחוסר דעת ולא בר בחירה ופטור ממנה, שהרי יש לו דין של שוטה למחצה ואין לו בחירה נורמלית כיצד להתנהג בזה.

ג. יש בשכונתנו אדם שגדל בבית דתי בחו"ל, עלה לארץ ולמד בתיכון. כיום הוא בעל דעות עצמאיות מופקקות, כגון שאיסור בורר בשבת זה רק בשדה, ויש לו הרהורים וספקות בדברי רז"ל, ומביא 'מקורות' מכל מיני אנציקלופדיות נגד דברי חז"ל הקדושים, וטוען שיש לו גם השראות כעין רוח הקודש, ששמע איזה קול קורא לו בשמו, וכן הלאה דברים שאינם בנמצא אצל אדם מן הישוב. והבן שלו שואל, האם לדון את אביו כשוטה או כאפיקורוס, והאם יינו יין נסך?

תשובה: יש לדון כמשוגע.

השידור הקבוע במוצאי שבת קודש

תשובה: מי שיש לו חששות כאלו, יעשה לו רב. צריך רב מגדולי הדור, אלא רק מורה הוראה המקובל בציבור שלנו שלומד הלכה למעשה, שהוא יתן לו כמה כללים לצאת מן הספיקות. וכל מה שיאמר לו, כן הוא הלכה למעשה, ולא יסתפק כלל אחרי מה שפסק לו, אלא יסמוך לגמרי על הכללים שנתן לו לצאת מכל הספקות שיש לו. ובדרך זה תעלה לו ארוכה ומרפא. והרוצה להחכים, יפתח בספר "קריינא דאיגרתא" של מרן הסטייפלר זיע"א, ויראה מה שכתב אודות 'נערווין'.

ובעיקר הדבר, שמעתי עוד בשם הגאון חכם בן

תשובה: אין סוף לחששות, ולא ניתנה תורה למלאכי השרת, לכן מה שיוכל לעשות יעשה, ומה שלא יוכל, יתן צדקה לזכות עבור אותו אדם שניזוק ממנו, ויתפלל לה' שיתן בלב חברו שימחל לו. ובמידה שהוא מודד כן ימדדו לו, כאשר ימחל הוא לאחרים שפגעו בו יזכה לסייעתא דשמיא שגם מי שנפגע ממנו ימחל לו.

ב. כיצד ידע האדם אם התעורר אצלו ספק הלכתי

(ציור: גנעם איליה)

נקודת האור | הרב עידו סממה - מרבני 2000

מתכון חריף לשלום בית!

זמן
קריאה
1.5 דק'

בחור ישיבה חוזר הביתה אחרי שבוע של לימוד בהתמדה. על השולחן כבר מחכה לו קערה מהבילה של מרק ירקות בניחוח ביתי.

בדיוק באותו ערב, הפפריקה החריפה נשפכה לסיר בכמות גדולה מדי. הבחור מברך בכוונה, מכניס את הכף הראשונה לפיו, ו... אהה הגרון בוער! אבל הוא מסתכל על אמו היקרה, שעמדה כל היום במטבח ובישלה עבורו מכל הלב, מחייך ואומר: "אמא, יצא לך משהו מיוחד במינו!"

פניה של האם אורו, ובמוחה חלפה המחשבה: 'איזה יופי, עכשיו אני יודעת, הבן שלי ממש אוהב מרק חריף'.

מאז, זה הפך להרגל. בכל שבת שהבן הגיע הביתה, חיכה לו אותו מרק. והוא, הבן היקר עם נימוסיו ומידותיו הטובות המשיך לאכול אותו, כשהוא מרעיף מחמאות על המרק הטעים. כך זה נמשך מספר שנים.

בשמחת אירוסיו, לצד השמחה על מציאת זיווג, שמח הבחור מעצם העובדה כי הנה עוד מעט הוא

נפרד מהמרק החריף של אמו. אבל הוא לא ידע ולא שיער... שאמו, שכל כך אוהבת אותו וכל כך דואגת לו, כבר ישיבה לשיחה אישית עם ארוסתו. "אגלה לך סוד", לחשה לכלתה הצעירה, "יש מאכל אחד שהוא פשוט אוהב בכל ליבו - מרק ירקות עם המון פפריקה חריפה".

מאותו יום, לאורך כל שנות הנישואין שלהם, הגישה לו אשתו בנאמנות ובמסירות את אותו מרק חריף מבית אמא. מיודענו הצדיק המשיך לאכול ולסבול בשקט, בלי להתלונן ובלי להוציא מילת ביקורת אחת.

שנים חלפו. במהלך ימי השבעה על הרב קובלסקי זצ"ל, הגיע מכתב תנחומים מרגש מחבר שלו עוד מימי הישיבה. וכך כתב החבר: "הרב קובלסקי הציל את הנישואין שלי! בצעירותי, היו לי ולאשתי המון ויכוחים סביב האוכל. כשבאתי אליו מיואש בבקשת עצה, הוא סיפר לי את הסוד על המרק החריף. הוא גילה לי איך הוא אכל מרק ששרף לו את הגרון במשך עשרות שנים רק כדי לא לפגוע ולא להוציא מילת ביקורת אחת

מה הכשר?

כיצד נקראות התקיעות שבתפילת מוסף?

יוצאים את התשובה? שלחו לנו לוח!

תשובה מהמהמין הקודם: משה רבנו משווה את מי שחושב לעבוד אלוהים אחרים לשוורש פורה ראש ולענה."

ראש השנה

34

פסוקים בקריאת התורה

הפסרת השבוע:

"ויהי איש" (שמואל א, א)

פקידת שרה אמנו, לית יצחק אבינו, גירוש הגר המצרי, שמיטת ה' את קול הגו במדבר, בריית אברהם אבינו ואבימלך.

מהפה".

כשהרבנית קראה את המכתב, היא פרצה בבכי. "למה הוא לא אמר לי כלום?! ביטלתי את המרק הזה רק מפני שהייתי בטוחה שזה המאכל שהוא הכי אוהב בעולם!"

הגדולה האמיתית של אדם לא נמדדת במילים היפות שהוא אומר, אלא במקומות שבהם הוא בוחר לשתוק ולספוג רק כדי לא לפגוע במי שהוא אוהב.

השידור הקבוע ביום שלישי בשעה 21:00, ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321-2992

ישיבת אהל אברהם
אפס שלוש - מריג - אלפים
03-613-2000

מותר לשתות ויסקי
או ערק בראש השנה?

רגע טוב לנשמה

הרב יהונתן ענבה
מנהל הוועדה הרוחנית

המלאכים נדהמו: חזרו העבירות היה ריק!

זמן
קריאה
דק' 2.5

ביום הדין מתייצבות לפני כסא הכבוד מידת הרחמים ומידת הדין. מידת הרחמים מבקשת להזכיר את הטוב, את המצוות ואת הרגעים שבהם האדם התגבר ועשה נכון. אך מידת הדין מבקשת להציג את החסרונות ואת המקומות שבהם האדם לא עמד בציפיות.

ברחמים מרובים נתן לנו הקב"ה זמן מיוחד של תיקון לפני המשפט, זמן של חסד בתוך הדין, ימים של רחמים וסליחות שבהם עדיין אפשר לשנות את המאזן, למחוק חובות, לתקן את העבר ולפתוח דף חדש.

כאשר האדם בא באמת ואומר: "ריבונו של עולם טעיתי, כשלתי, לא עמדתי ביעדים, אבל אני מחפש את קרבתי ומבקש להיות שלך", אז נפתחים בפניו שערי שמיים. שערים שבמשך השנה היו נעולים, ובאותם רגעים הם נפתחים לרווחה.

מסופר, שימים ספורים לפני חודש הרחמים והסליחות, חלם רבי לוי יצחק מברדיצ'ב זיע"א - דמות מופתית שראתה רק את הטוב בכל יהודי - שמוזיעים לו משמים כי עומדת להיות גזירה קשה על עם ישראל בשנה הקרובה. הוא לא התעלם מהדבר ולא נשאר במקומו. מיד כינס את בני עירו והקהילות סביבו, וחיזק אותם בתורה, בעבודת ה', בשמירת

המצוות ובתשובה. הוא ידע שכלל שיתוספו זכויות בעם ישראל, כך תתגבר מידת הרחמים. כאשר הגיע ראש השנה, עלתה נשמתו של רבי לוי יצחק לשיבה של מעלה, והוא ראה כיצד נפתח מושב בית הדין בעולם העליון. בתחילה ביקשו להביא את זכויותיהם של עם ישראל, ולאחר מכן נשלחו מלאכי חבלה להביא את העבירות.

כאשר פתחו מלאכי החבלה את החדר הם נדהמו. "האוצר" של העבירות היה ריק. לא נמצאה שם אפילו עבירה אחת. "מי גנב את העבירות של ישראל?" שאלו המלאכים.

ואז התברר כי רבי לוי יצחק מברדיצ'ב הוא ש"נגב" אותן. כיצד? לא בכוח פיזי ולא בתחבולה מעשית, אלא בכוח אהבת ישראל. בכל יהודי הוא מצא נקודה טובה. בכל עבירה ראה את החולשה, את הצער, את הרצון הפנימי להשתנות. הוא לימד זכות על עם ישראל עד שהקטרוג איבד את כוחו.

"אם כך", פסקו בשמים, "עליו לשלם את כל העבירות הללו". אך רבי לוי יצחק לא יכול היה לשלם עוונות של עם שלם, ולכן יש לקיים את דין התורה לגבי אדם שאין בידו לשלם על גניבתו. במצב כזה הוא נמכר לעבד ומשלם את חובו. אך מי יקנה את רבי לוי יצחק לעבד?

עליו לשלם על העבירות הללו. אך מי יקנה את רבי לוי יצחק לעבד?

מיד יצאה בת-קול ואמרה: "אני אקנה אותו". כי זאת יש לדעת, אין עבד נאמן יותר ממני שכל חייו מוקדשים לעבודת ה', לאהבת ישראל ולזיכוי הרבים. כאשר הקב"ה כביכול קנה אותו לעבד, הוא "קנה" באותה עסקה את כל מה שהיה קשור אליו, ובזכות זה גברה מידת הרחמים והתבטלה הגזרה מעם ישראל.

אז נכון שאין לנו בדורנו את רבי לוי יצחק מברדיצ'ב שיעמוד עבורנו בשמים, אך יש לנו מתנה גדולה לא פחות, מצוות התשובה.

יש לנו אפשרות לעמוד לפני הקב"ה בערב ראש השנה ולומר: "ריבונו של עולם, אנחנו מודים שלא תמיד עשינו את רצונך, אבל אנחנו רוצים להיות שלך. אנחנו מבקשים להיות עבדים שלך, ללכת בדרך שלך ולחסות תחת כנפך".

כאשר יהודי עומד בלב נשבר, הקב"ה אינו מחפש רק את החסרונות. הוא רואה את הרצון, את ההשתדלות ואת הנשמה הטהורה.

יהי רצון שנזכה כולנו לתקן את המאזן, להוסיף זכויות על זכויות, ולזכות ביום הדין להיכתב ולהיחתם בספר החיים לשנה טובה ומתוקה.

השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 21:00.

ניתן להזמין את הרב לחגוג בית ללא עלות. חייגו 073-321-2992

ממתן לשבת - הרב נתן פוקסבורג - מנהל ת"ת בוסטון

תחכונין לכלה, תקבל כלה!

יהודי פנה לרבי יעקב אדלשטיין זצ"ל בבקשת עצה בנושא זיווגים לצאצאיו. "תפתח לשבת את הדלת", יעץ לו רבי יעקב, והרחיב: "תקנו מפות יפות, כלים נאים, תערכו שולחן, תקשטו בפרחים, שירגישו אווירה של כלה בבית, וכך הכלה שאחה רוצה לגיך תיכנס הביתה..." היהודי עשה כעצתו והזדרז במצוות כבוד השבת. זמן קצר מאוד לאחר מכן זכה להנשים כלה לביתו.

זמן
קריאה
דק' 0.5

מעל המזל | הרב מנחם וייס - מומחה עולמי למזלות - מרבני 2000

מזל שאין להם מזל!

זמן
קריאה
דק' 1

"בראש השנה יתבונן וביום צום כיפור יחתמו. מי יחיה ומי ימות... מי בקיצו ומי לא בקיצו... מי יעני ומי יעשר... מי ישלם ומי ירום". עד לסיום הפיוט המוכר והמצמרר: "תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה".

כאן טמונה הייחודיות של עם ישראל. להבדיל מאומות העולם, ישראל הם מעל המזל. "אין מזל לישראל", הכיצד? "תשובה ותפילה וצדקה", הם אלו שמסייעים לשנות את המזל לטובה.

לאחר שאדם עשה תשובה הוא הופך להיות בן אדם אחר שהמזל שיועד עבורו כבר לא מתאים לו. כמו כן, בכוחה של תפילה לבטל

גזרות, משום שכלל שאדם מתפלל בדבקות כך הוא מתקרב יותר להקב"ה וממילא נעשה בן אדם אחר. וכן בעניין הצדקה שפודה את הנפש.

התכונות הנגזרות לכל אדם לא משתנות, ותפקידנו לנווט אותן למישור החיובי. למשל: גאווה בדרכי השם, קנאת סופרים תרבה חכמה, עזות והתלהבות במצוות, וכן הלאה.

מזלו של חודש תשרי 'מאזניים'. בני המזל יעשו הכל על מנת למצוא פשרות וצדדים חיוביים כדי להשקין שלום, למשוך השפעות טובות, לנטרל את השליליות, ולראות את הדברים גם מנקודת מבטו של השני.

ש י ח ת ם

של בני מזל

מאזניים רכה

ונעימה, והם פייסנים,

גמישים, בעלי חשיבה

יצירתית שקולה ומאוזנת,

אובייקטיבית ונייטרלית. ובהקשר

ישיר לתקופה, הפיוס והשכנת

השלום הם מסימני החודש, כאשר אנו

מרבין להתפייס בו זה עם זה, למחול על

משקעי העבר וליצור תנאים ידידותיים, תרתי

משמע, להמשיך.

ניתן להזמין את הרב לחגוג בית ללא עלות.

חייגו 073-321-2992

מענה ההלכה העולמי

"ואם אני לא אוהב את הסימנים?"

זמן קריאה: דק 1

מה הנוסח הנכון בברכה של הדלקת נרות בראש השנה?

יש נוהגים לומר "להדליק נר של יום הזיכרון", ויש נוהגים לומר "להדליק נר של יום טוב הזכרון", והנכון ביותר לומר "להדליק נר של יום טוב", ואין לשנות.

כבוד הרב, מטבעי אני לא אוכל את הסימנים של ראש השנה. האם זה חובה, או שאפשר לדלג על המנהג הזה?

מנהג אכילת הסימנים יסודו בהררי קודש ואין לזלזל במנהג קדוש זה. אמנם אין חיוב לאכול למי שאינו אוהב, אלא יחזיק ביד את המאכל ויאמר את נוסח "יהי רצון".

מה הדרך הנכונה בסדר אכילת הסימנים, קודם ברכת הנהנין על המאכל או קודם אמירת "יהי רצון"?

יש בכך ג' מנהגים. יש נוהגים קודם לומר "יהי רצון" ואח"כ לברך את ברכת הפרי ולאכול. ומנהג זה אינו יפה כל כך. ויש נוהגים לברך ואח"כ לומר "יהי רצון" ואז לאכול, וראוי לבטל מנהג זה. והמנהג הטוב ביותר לברך על המאכל, ולאכול מעט, ואח"כ לומר "יהי רצון" ולאכול את שאר המאכל.

ניתן לפנות אלינו במגוון שפות | 24/6
BO@tv2000.co.il | 03-613-2000

סיכור לשבת

הרב אסי עדני - מרבני 2000

"שמעת? אליהו הנביא היה פה..."

זמן קריאה: דק 1.5

יהודי עשיר הגיע אל הבעל שם טוב, ואמר: "אני מבקש לראות את אליהו הנביא". ענה לו הבעל שם טוב: "בערב ראש השנה תיסע לעיירה פלונית, תכין עשרה סירים מלאים בבשר, דגים וכל מיני מטעמים, תיגש לביתה של אלמנה עם שמונה יתומים, תדפוק בדלת ותספר שנתקעת בדרך ואין לך היכן לעשות את החג. תבקש ממנה להתארח אצלה".

בערב ראש השנה נסעו העשיר ואשתו לאותה עיירה. דפקו בדלת וביקשו להתארח. האלמנה הכניסה אותם לביתה, וכאשר הוציאו האורחים את הסירים המלאים בכל טוב, הביטו בהם הילדים בתדהמה. בית שהיה רגיל למחסור, התמלא לפתע בשפע.

בלילה הראשון ישבו, אכלו בשמחה, ובסיום הסעודה אמרה אשתו של העשיר: "מאוחר, אני הולכת לישון". אבל העשיר אמר: "אני מחכה לאלהיו הנביא!". הוא חיכה וחיכה עד שנרדם על השולחן. בצאת החג הוא חזר אל הבעל שם טוב מאוכזב: "בבדוד הרב, אם אי אפשר, למה להבטיח?"

ענה הבעל שם טוב: "לא ראית את אליהו הנביא? אם כן, הפעם תראה. בערב יום כיפור תחזור לשם עם אותם סירים ותאכל איתם סעודה מפסקת". ושוב, בערב כיפור הגיעו העשיר ואשתו אל הבקתה העלובה של האלמנה ושמונת ילדיה. אבל רגע לפני שדפקו בדלת, הם שמעו קולות שבורים שעלו מבפנים: "אמא, אני לא מסוגל יותר... איך אצום ביום כיפור?" והאלמנה בוכה: "דודי, אתה כבר בן 13, אתה חייב לצום". והילד עונה: "אבל אמא, לא אכלתי כלום... איך אצום בלי סעודה מפסקת?"

גם האחות הקטנה בכתה: "אמא, גם אני לא מסוגלת...". והאלמנה עונה בדמעות: "גם אני לא אכלתי... אבל זה יום כיפור... בואו נתפלל לה, שכמו שהוא שלח לנו את אליהו הנביא ואשתו בשבוע שעבר עם הסירים, שגם עכשיו ישלח אותם אלינו..."

העשיר הסתכל על אשתו בהלם: "שמעת? היא אומרת שאלהיו הנביא היה פה בשבוע שעבר!" מחייכת האישית ועונה: "זה אתה... אתה היית אליהו הנביא. פשוט לא הבנת את זה".

כל אחד מאיתנו, אם רק נראה את האחר ונפתח את הלב, יוכל להיות אליהו הנביא. כך מקרבים את הגאולה של עם ישראל.

הצצה לעשייה

זו הייתה השנה: עשרות אלפי שעות של ברכה בבית!

חוג בית. משפיען מצוות 2000 טל סמל, יחד עם הרב מרדכי לוי

המקיף ביותר. 'לוח שנה בשנה'

נמדי 'שנה בשנה': כל המידע היהודי לכל זמן ועת!

בפרוס השנה החדשה, השלמנו את ההיערכות לחלוקת 'שנה בשנה' - הלוח היהודי הגדול לבתי הכנסת המסדר את כל הלכות שבת ומועד, סדרי הקריאה וההפטרות, זמני היום ומנהגים, וכל המידע הנחוץ לכל רגע בחיינו הרוחניים של היהודי. הלוח המקיף ביותר, שנראה כספר עב כרס בעל כריכה קשה ומהודרת החופפת עליו, יוצא השנה בשותפות ובחסות 2000, בצורה בהירה ומסודרת לכל ימות השנה על פי פסקי מרנא ורבנא רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל, ועל פי פסקי בנו שיבד"ל מרן הראש"ל רבי יצחק יוסף שליט"א. ככה פותחים שנה קדושה שזיכוי הרבים תלוי ועומד בה.

המקיף ביותר. 'לוח שנה בשנה'

כשזה מבריע גורלות בשלמות

עורכים פדיון כפרות בשלמות לכל המשפחה - ומקבלים את הדבש המבורך מידי הגאון הצדיק חכם ניסים בן שמעון שליט"א

לפדיון כפרות סרקו

שם האדם

הרב שמשון פוקס
מומחה עולמי לשם האדם
מרבני 2000

בן אדם ושמו... אדם

זמן קריאה: 1 דק'

בתאריך כ"ה באלול התחילה בריאת העולם, ובראש השנה, ביום השישי למעשה בראשית, נברא האדם, שהוא תכלית הבריאה כולה.

הקשר העמוק בין ראש השנה לאדם הראשון מזכיר לי סיפור מיוחד. לפני כמה חודשים פנו אליי בני זוג שעמדו לפני לידת בנם הבכור, והציגו בפניי ויכוח סוער. הבעל רצה מאוד לקרוא לבנם בשם "אדם". האישה, לעומתו, התנגדה בתוקף. היא ביצעה חיפוש בעניין ומצאה את דברי שו"ת המב"ט (חלק א', סימן רע"ז), שלכתחילה אין לקרוא לישראל בשמות שמקורם לפני אברהם אבינו, ולכן אין לקרוא לילד בשם אדם. וכעת נפשם בשאלתם: מה דעתי בעניין?

השטני להם שלכתחילה אינני עונה על שאלות הנוגעות לשמות ילדים לפני שהם באים לעולם. יחד עם זאת, הרגעתי אותם לגבי עצם החשש ההלכתי. פוסקים רבים חולקים על המב"ט וסוברים שאין בכך כל מניעה. עובדה היא שגדולי עולם נשאו שמות מתקופה זו, כמו התנא עקיבא בן מהללאל, או חנוך בן ראובן. גם רבו של הבעל שם טוב נקרא רבי אדם בעל שם (מרופשיץ), ואף בנות רבות נקראות בשם חוה.

המלצתי להם להמתין בסבלנות עד לאחר הלידה שתהיה בשעה טובה ומוצלחת. "מניסיוני", אמרתי להם, "דברים נוטים להשתנות מעצמם".

וכך בדיוק היה. לאחר הלידה הם פנו אליי נרגשים בטלפון, וביקשו להתייעץ שוב על שמו של הרך הנולד. אמרתי להם ששם לבן בכור הוא סמל להתחלה וראשית, וכמו בראש השנה, הפתיחה וההתחלה משמעותיים להמשך. בסייעתא דשמיא, הם בחרו לבסוף לקרוא לתינוק על שם סבא רבא שהיה אדם צדיק. שנזכר אנו, וכל בית ישראל, לשנה טובה ומתוקה!

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 21:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות - חייגו 073-3212992. ליעוץ אישי והכוונה בענייני שם האדם ע"פ חז"ל וברכה מהרב. חייגו 073-321-2996

בגן האמונה

המשפיע הרב שלום ארוש

עוד לא הספקת להשתנות?

זמן קריאה: 1 דק'

אחד יבקש ויתפלל את התפילות האישיות שלו על כל השנה כולה, ישתבח שמו לעד.

ראש השנה זה יום דין, וחודש אלול שעבר עלינו בעזרת ה' לטובה, הוא הכנה ליום הדין. אז יש יראה, ולכן עושים סליחות ועושים תשובה. אבל מלכתחילה, יום הדין של הקב"ה זה לא משפט בשביל להעניש את האדם. האימה היא לא אימה של פחד, היא אימה של יראת כבוד, כי ה' יתברך הוא אב הרחמן! כי אם אדם רק ירצה לשנות את הדרך שלו, אפילו שהוא לא הספיק לשנות, וזה יקח לו זמן, יקח לו כמה שנים לשנות, אבל מאותו רגע שהוא רוצה הוא כבר נחשב לצדיק גמור. לכן, האימה שייכת אם אדם לא רוצה, אבל אם אדם רוצה הוא יכול לתת חיור! לשמוח! ולבוא לראש השנה שמחים! אנחנו שמחים בראש השנה, אוהו, שמחים בשמחה גדולה מאוד! בסדר, אנחנו מחזיקים ראש, אבל כל השנה צריכים להיות ככה, לא להקל ראש, לא לדבר דברים בטלים, כל שכן ביום הדין.

האימה היא לא אימה של פחד אלא של יראת כבוד

אף שהוא יום דין, בראש השנה עצמו יש עניין להיות בשמחה. רבי נחמן מברסלב אמר שבראש השנה צריכים להיות בשמחה ולחשוב רק מחשבות טובות. שאדם יחשוב שבעזרת ה' תהיה לו שנה טובה ומתוקה. במשך כל ראש השנה לחשוב רק מחשבות טובות בלי 'אוי ואבוי' וכו', רק 'השם יתברך אוהב אותנו, ותהיה לנו שנה טובה ומתוקה, ויהיה לנו כל טוב, ממש לחשוב מחשבות טובות. גם להיות בשמחה בראש השנה. כל הסימנים שעושים, כל הדברים שאומרים, בגלל שהכל הולך אחרי ההתחלה. ראש השנה זו התחלה של השנה לכן עושים הרבה דברים שתהיה התחלה טובה, אוכלים תפוח בדבש שתהיה לנו שנה מתוקה, וכל הברכות שאומרים, שירבו זכויותינו כרימון וכו', כי זה נותן את הכיוון. בראש השנה צריכים כל הזמן רק להגיד דברים טובים: "רבונו של עולם תעזור לנו שתהיה לנו שנה טובה, שנה מתוקה, שנת בריאות..." כל אחד יבקש. וחוץ מהתפילות שהולכים להתפלל, גם כל

המוח היהודי

ירוק מבחוח, חכם מבפנים

מהמרים להספיק תפילה בציבור או לשעור דף היומי, אבל לרמזור האדום יש קצב משלו, והוא לא ממחר לחת את מקומו לירוק, אף שהצומת ריק לחלוטין? לפני עשור בדיוק, הביא המוח היהודי את הבינה המלאכותית אל הכבישים. חברת "נו-טראפיק" החליטה להפוך את הרמזורים ה"טיפשים" לרשת אוטונומית וחכמה שמנהלת את התנועה בעצמה. הפיצוח הטכנולוגי של נו-טראפיק מבוסס על פלטפורמת דסו ובינה מלאכותית המתקנת ישירות על גבי הרמזורים הקיימים. באמצעות שילוב מחזוכם של חישיני מצלמה, מכ"ם ורכיבי תקשורת בין הרכב לתשתית המערכת שמנסרת אוספת ומסווגת בזמן אמת את כל משתמשי הדרך. האלגוריתם מחשב בכל שנייה את העומס הקיים והצפוי, ולפי כוונה את תזמון אורות הרמזור כדי למקסם את זרימת התנועה, למנוע פקקים, ולתת קדימות אקטיבית לרכבי חירום ולתחבורה ציבורית. הפתרון מחולל מהפכה בתשתיות התחבורה של הערים הגדולות בעולם.

כוחה של מילה | הרב שמואל ממן - מרבני 2000

אין ילד רע!

זמן קריאה: 1 דק'

שרה חוזרת מיום עמוס, מתיישבת ליד בעלה ואומרת בייאוש: "הילד שיגע אותי היום, הוא פשוט בלתי נסבל". לאחר דקה של שתיקה היא מוסיפה בתסכול: "הילד הזה הוציא אותי היום מדעתי!".

שאלה: האם שיתוף בן הזוג בקשיים שחוויו עם הילד נחשב ללשון הרע, או שזה חלק מתקשורת זוגית בריאה ומחייבת?

תשובה: יש להבדיל בין שיתוף למטרת תועלת לבין דיבור משפיל. כאשר האשה משתפת את בן זוגה (וכן להפך) בקושי שחווה, כדי לקבל אוזן קשבת, עצה חינוכית או הבנה, ויש כאן תועלת לחינוך הילדים - מותר, אבל אם הדיבור הופך להטחת דברים בגנות אופיו של הילד ללא תועלת - אסור.

הלכה: התנאי ההכרחי לשיתוף בנושא הילדים הוא דיוק בתיאור: יש לתאר אך ורק את ההתנהגות הקשה ("הוא לא הקשיב"), ולהימנע לחלוטין מתיג אופי הילד ("הוא ילד רע"). שיתוף שמטרתו הכפשה או זלזול בילד אסור באיסור גמור. המפתח הוא התמקדות בפתרון הבעיה ובקושי של ההורה, ולא בהשפלת הילד.

המדבר לשון הרע עובר על 17 לאווין, 14 עשין ו3 ארורין.

להתיעצות עם הרב בהלכות לשון הרע חייגו 03-613-2000 שלוחה 10 השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 13:00

"אמא, נקלענו לשיטפון, האוטו מתחיל להתמלא מים"

זמן קריאה: 3.5 דק

יובנת דדון - מצוות 2000

סיפור אישי

"הנה המסוק", הייתה ההודעה היחידה והאחרונה שאמה קיבלה ממנה. 15 שעות של שיטפון, תפילות שלא פסקו, ציצית אחת שנמצאה בין חול ומים, ומשפחה אחת שנבחרה להפוך את הכאב לנתינה. מעז יצא מיזם מתוק

מעין. המחלצים מצאו אותם בשיא השיטפון, כשהם מבצעים מתוך המים והחול.

הכל היה מכוסה חול. הם ניקו אותם ובדקו את מצב התפילין. אבל עבור המשפחה זה היה הרבה יותר מנרתיק קטן שנמצא. זה היה זיכרון שאפשר להחזיק ביד. חלק ממעין שנשאר איתם.

מאז, חייו של האב השתנו. הוא החל לחבוש כיפה. חזר בתשובה. מניח תפילין ומתפלל שלוש פעמים ביום. והציצית של מעין הפכה עבורו למזכרת יקרה מפז.

בכל פעם שהוא מתעטף בה ומברך "להתעטף בציצית", הוא מתעטף בכאב שלא נעלם. גם הגעגוע לא. אבל בתוך השבר הזה נולדה דרך חדשה. דרך של אמונה, תפילה ומצוות.

השאלה שמעין השאיר אחריו: "מתי נבין שכולנו פה אחים?"

מעז יצא מיזם מתוק

אולי באופן סמלי במיוחד, דווקא מתוך השבר נולד משהו מתוק. כחודשיים לאחר האסון החליטה המשפחה להקים את "המיזם המתוק של מעיין". הם אורזים שקיות ממתקים למשפחות ולילדי תהילים.

חברים מגיעים, עוזרים לארוז, ובכל שבוע מכינים 80-100 שקיות. לקראת ראש השנה הכינו 850 אריזות למשפחות.

כי מעין היה ילד של נתינה.

"הוא אהב לעזור למשפחות ואהב לעזור לאנשים שקשה להם", מספר אביו.

אימו הייתה אומרת לו: "מעין, אתה עוזר למשפחות באוכל. שים שקית ממתקים לילדים. זה לפעמים יותר מאוכל בשביל ילד".

והיום הם ממשיכים את מה שהוא אהב. המעין, למרות שהוא כבר לא כאן, ממשיך להתגבר.

עוד משפחה. עוד ילד. עוד שקית. עוד חיור. ממתקים את הרגע לכל מי שמר לו.

השיטפון לקח איתו את מעין ואת סהר. הוא השאיר אחריו משפחה שבורה, זיכרונות שקשה לשאת, ומקום אחד בכביש הערבה שהפך לנקודת כאב.

אולי זו הדרך שלהם לענות על השאלה שמעין השאיר אחריו: "מתי נבין שכולנו פה אחים?" לא באמצעות עוד מילים.

במעשים!

יש לכם סיפור מעניין? שתפו אותנו במייל: MAG@TV2000.CO.IL

היה לחכות. הכבישים נסגרו. הם ניסו להתקדם, אבל לא הצליחו להגיע. רק בחצות הצליחו לפנות אותם למושב צופר. אנשי המקום קיבלו אותם בחום גדול. במשך שעות הם ישבו שם. מחכים. מתפללים. "אתה מתחיל להריץ סרטים", מספר האב ניני עשור, ספורטאי עבר מוכר. "דברים עוברים לך בראש, כמובן עם תקווה גדולה מאוד שזה... שזה לא".

השעות חולפות. "מתפללים, מתפללים, מתפללים". זו הייתה התקווה היחידה.

בשעה שמונה בבוקר הגיעה בשורה מעודדת: מצאו את שי. היא שרדה. נס של ממש.

כשהרכב נפגע, מעין הצליח לצאת יחד עם סהר. שי נשארה זמן נוסף בתוך הרכב. כשהצליחה לצאת היא נסחפה במים.

טובעת. צפה. טובעת. צפה. במשך 15 שעות היא הייתה במים. לבסוף מצאו אותה.

עבור המשפחה זו הייתה תקווה גדולה. אם שי נמצאה בחיים, הגיוני שמעין וסרה עדיין שם.

בעזרת ה' גם הם יחזרו. השעה כבר 15:40.

שוטר מתקרב. נראה שהוא איש בשורות. לא דווקא טובות. הבשורה הראשונה הייתה על מעין. זכרוננו לברכה. כעבור חצי שעה הוא חזר. הפעם, על סהר. זכרוננו לברכה.

"ופה מתחיל השבר הגדול של החיים שלנו", מספר האב.

הכאב נשאר עד היום. בכל פעם שהוא מגיע לאזור, הוא חש דפיקות לב ולחץ. אבל בתוך האסון נשאר משהו נוסף...

נמעין המתגבר

יומיים לפני האסון כתב מעין משפט בעקבות מה שהתרחש במדינה: "מתי נבין שכולנו פה אחים?" הוא כאב את המחלוקות. "למה אנחנו לא מלוכדים? למה אנחנו שוכחים שאנחנו עם אחד?"

עבור המשפחה שלו, המשפט הזה קיבל משמעות חדשה. כי מעין לא רק כתב על אחדות. היה לו אכפת. היה אכפת לו מאנשים, והוא היה אדם של נתינה ועזרה. במהלך השבעה הגיע אחד המחלצים מהערבה. הוא קרא למשפחה החוצה ואמר: "יש לי פה הפתעה אדירה בשבילכם". הוא הוציא מתוך שקית את נרתיק התפילין והציצית של

השעה: 17:42.

כנרת ענתה

לטלפון. על הקו הייתה

בתה, סהר.

הבהלה נשמעה היטב

בקולה: "אמא, נקלענו פה

לשיטפון, האוטו מתחיל להתמלא

מים".

כמה דקות קודם לכן הכול

היה נראה אחרת. משפחת עשור

הטבריינית הייתה בדרך לאילת, לחגוג

את החג השני של פסח עם המשפחה

המורחבת. מעין, הבן, נסע ברכבו יחד עם

אשתו שי ועם אחותו סהר. הוריהם נסעו

ברכב נוסף. היום התחיל כמעט קיצו. לא

משהו שניבא את הבאות...

באמצע הדרך הגיעו הנשמים. הכל קרה

במהירות.

הכביש התמלא מים ומכוניות עצרו משני

הצדדים. ניידת משטרה הצליחה בקושי

לעבור, ובעקבותיה עוד כמה כלי רכב. אבל

כשמעין ניסה לחצות, הם נקלעו לשיאו של

השיטפון.

הרכב איבד שליטה ונתקע במעקה

הבטיחות. המים החלו לחלחל. ההודעה

היחידה - והאחרונה - שסרה הצליחה

לשלוח לאמה הייתה:

"אמא, מסוק!" ואז... דממה.

מתפללים, מתפללים, מתפללים

ההורים עצרו בצד. הם יצאו

מהרכב וניסו להבין מה קורה. בתוך

זמן קצר החלו כוחות החילוץ

לפעול: מסוקים,

מ ש ט ר ה ,

אנשי הצלה

ומחלצים.

אבל עבור

המשפחה,

כל מה

ש נ ש א ר

מתעטף בכאב. ניני עשור <<

לשריון
תאריך חייג
כעת או
סדקי:

שלוחה 1

073-321-2992

תני לזכויות שלך לתפוח:
ערב רוחני מעצים ומחזק
עם רבניות 2000 אצלך בבית.

בגובה העיניים

דולב דוידוביץ - משפיען מצוות 2000

זמן קריאה: 1.5 דק

תכל'ס, מה אני רוצה?

בעולם המערבי לימדו אותנו שחופש פירושו לעשות כל מה שבא לנו באותו הרגע. לכן, כשבחור צעיר מסתכל על התורה, היא נתפסת אצלו לפעמים לא כתרי"ג מצוות, אלא כתרי"ג אזיקים שכובלים ומחניקים אותו. בפרקי אבות נאמר: "בטל רצונך מפני רצונו". לכאורה אישור מהתורה עצמה שהיא דורשת ממני למחוק את מי שאני. מצד שני, חז"ל אומרים במסכת ברכות: "רצונו לעשות רצונך". נו, אז לבטל את הרצון שלי או לא לבטל? הרי פה משמע שהרצון שלי כן חיובי! 'לעשות רצונך'. חקרת, שאלתי, ולבסוף קיבלתי תשובה מדויקת: יש לנו שני רבדים של רצון, מה שאנחנו רגילים לקרוא לו "הרצון שלי" - הדחפים, הדמיונות, הלחץ החברתי, הרצון החיצוני שהסביבה הדביקה לנו או מסיכות שהולבשו עלינו במשך החיים. את זה באמת צריך לבטל.

למה? כי כשאתה מגרד ומקלק מעליך את הרעש החיצוני, אתה פשוט מגלה שמתחת להכל, הרצון הפנימי והשורשי שלך כבר שם, מחכה לך, והוא רצון טהור שרוצה רק להתחבר לבורא... זה עשה לי כל כך טוב להפנים את זה. אלוקים לא רוצה שאוותר על רצונותיי, אלא שאנסה לברר מה אני באמת רוצה ומה אני מדמיון שאני רוצה. התורה לא באה לבטל את ה'אני' שלנו, אלא לגלם את ה'אני' הפנימי שלנו. ומי אנחנו באמת? ילדים טובים של אבא מאוד גדול.

לעשה שתשיב

מתחברים

איתמר צור - משפיען מצוות 2000

"טאטע, הפעם אתה זה שתתקע!"

בנשמה, הצלחתי סוף סוף להביט קדימה ולחשב את המסלול בו אני רוצה ללכת. הבנתי שאם הגעתי לראש השנה זה כי הקב"ה החליט שהשליחות שלי בעולמו לא נגמרה. התבונה הזו מילאה אותי בעוצמה וברצון אדיר לקחת את הדף החלק שהקב"ה נתן לי ברחמי לקראת השנה החדשה ולכתוב בו את תוכנית העבודה לתקופת החיים הקרובה: קרבת ה' וחיים של קדושה. ועכשיו, בואו נעצור לרגע, נעצום עיניים ונתפלל: "אבא, תעזור לנו לנתב את כל הכשרונות שנתת לנו כדי להאיר את עולמך. תן לנו לחיות בביטחון אמיתי ביכולתנו ובר. תמלך עלינו במלוא כבודך והדרך. תבנה כבר את הבית שיפיץ אור אדיר וימלא את העולם בשפע וברכה... טאטע, הפעם בשופר גדול אנחנו רוצים שאתה זה שתתקע!"

את ראש השנה שהיה לי לפני 5 שנים אני לעולם לא אשכח. זו לא הייתה רק תחילתה של עוד שנה. זה הרגיש יותר כמו התחלה של חיים חדשים. לא אשכח איך עצמתי עיניים ואמרתי מכל הלב: "ה' מלך, ה' מלך, ה' ימלוך לעולם ועד". ולפתע, כמו ניצוץ שנדלק בנשמה, הרגשתי כאילו ברנע אחד מצינים לי את הסרט של חיי. הבנתי שכל מה שעברתי עד לאותה נקודה היה מסלול מדויק שהייתי חייב לעבור, ואין גם בעליות וגם בירידות ה' יתברך סחב אותי תמיד בחסד וברחמים. חודש לאחר שביקשתי סליחה מעומק הלב ועשיתי חשבון נפש שניקה לי את אבק הדרכים שהצטבר

זמן קריאה: 1.5 דק

סגולה אמיתית - הרב עמנואל מזרחי - מרבי 2000

שפע ננשימה אחת

סגולה למיתוק הדינים, למשון חסד ושלום בית, להשרות אווירה טובה ולהסיר נעסים וקפידות, לומר בכל יום, בשעות היום, את "פיסום הקסוות" מילה במילה ובקול, ולכוון הסממנים ביד ימין. לאחר מכן לומר גם כן בקול מזמור צ"א, לתת 3 מסבעות לצדקה, ולומר 7 פעמים את המילה "אוראל" בנשימה אחת. ומיד נמשך שפע בעזרת השם יתברך.

השידור הקבוע ביום שני בשעה 21:00.
לייעוץ אישי וברכה מהרב,
חייגו: 073-321-2995.

חנוך לנער | הרב דניאל אוהיון - מומחה עולמי לחינוך ילדים - מרבי 2000

בלי אבא, בלי אמצעים, אבל ניחוח גן עדן!

אמא, עיקרו של בית, היא יסוד הבית היהודי שאחד מקווי האופי שלה הוא כוח-הסבל, הכושר לשאת את הנטל המשפחתי על גבה, ולהוציא את ילדיה מן הקן כשהם מסובלים ומחוזקים לעמוד איתנים בכל הניסיונות שהחיים יעמידו בפניהם, יהיו מעיקים ככל שיהיו. תכונות-אופי אלו העניקו לאם היהודיה את המוטיב של... מכוח התכונה הזו, נשיאת-הסבל בגאון, אפשר להבין את תכונותיה האחרות של האם היהודיה. אמו הצדקנית של מרן הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל התאלמנה בגיל צעיר, ונתורה נלמדה ובודדה עם יתומים רכים. כל הנטל המשפחתי ועול הפרנסה רבץ עליה. פעם שאלה אותה שכנתה: "מדוע את שולחת את ילדיך ליישובות, ואת לא משאירה

אותם בבית כדי שיסיעו לך בהעמדת המשפחה על תילה הכלכלי?" ענתה לה הצדקת: "כל עוד אני חיה, אין אני זקוקה לעזרתם של ילדי. יכולה אני לעזור להם. לעזרתם אהיה זקוקה רק כאשר לא אחיה כאן בעולם הזה, ומדרגת בעולם הבא תהיה תלויה בלימוד התורה שלהם. לכן אני שמחה ומאושרת שיש בידי אפשרות לשלוח אותם עכשיו ללמוד תורה, כדי שיוכלו לסייע בידי בתקופה מאוחרת יותר, ונשמתי תעלה בזכותם למדור עליון וגבוה יותר". דברים אלה נחרטו עמוק-עמוק בליביותיהם של הבנים ששמעו את הדברים יוצאים מפיה של אימם. הם למדו מכך על חובתם בעולמם. זו היא הדוגמא הקלאסית של אמא יהודייה המוכנה ליטול את העול הכבד על שכמה, כדי שילדיה יצמחו לגדולי תורה ויראה.

זמן קריאה: 1.5 דק

בתוך כך, ספר הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א: זכורני שהתארחתי פעם בשבת קודש בביתו של אחד מחבריי בישיבת סלבודקה, שהייתם מאבי, ובביתם בן שני החדרים הצטופפו לא פחות מ-12 מיטות של היתומים מגיל שנה ועד חמש עשרה. בנוסף לכל אלה, היה להם עוד מקום לארח אותי בשבת... עד היום עולה באפי ריח ניחוח של גן-עדן שנדף מהבית הזה שהיה בלי אבא ובלי אמצעי-קיום מינימליים, אבל עם כוח-סבל של אמא יהודייה, אלמנה וגלמודה, הנחושה לגדל את ילדיה בשמחה ובאהבה, כדי שיצטרפו לחייליו הנאמנים של ריבון-העולמים.

השידור הקבוע ביום ראשון בשעה 11:00.
ניתן להזמין את הרב לנחום ללא עלות. חייגו 073-321-2992

ממנה להיכנס ללידה בשמחה. "עם בעלך", אמר לה, "אני כבר אסתדר".

>>>

רבי נחמן מברסלב מלמד שכאשר אדם מקבל את הטוב בהודאה, הוא פותח לעצמו שערים לעוד שפע. ההודאה אינה רק תגובה על מה שיש, אלא גם הדרך לראות את החסדים שהקדוש ברוך הוא מרעיף עלינו בכל יום, גם כשהם נראים מובנים מאליהם.

אולי זו הסיבה שהסיפור הזה נגע בכל כך הרבה אנשים. הוא מזכיר לנו שלפני שמבקשים את מה

שחסר, כדאי לעצור ולהביט במה שכבר קיבלנו. כי פעמים רבות, מה שנראה לנו כמובן מאליה, הוא בדיוק הברכה שאדם אחר היה מתפלל לקבל. לפעמים כל מה שהקדוש ברוך הוא מבקש מאיתנו הוא לומר מכל הלב: "אבא, תודה!"

כפשוטו
"אם זה לא
בן, אל תחזרי
הביתה": מה
שקרה אחר כך
טלטל את כולם

364,630 צפיות צבר הסרטון, נכון לרגע זה. במסגרת הסדרה המוצלחת "פרשה בדקה", מספר הרב יהונתן ענבה, מנהל הוועדה הרוחנית ב-2000, סיפור מטלטל, שמתחיל בחדר לידה ומסתיים במסר שכל אחד מאיתנו צריך לקחת לחיים. היא הגיעה לחדר הלידה במרכז הרפואי "מעייני הישועה".

במקום להיות נרגשת ושמחה לקראת הרגע הגדול, היא ישבה לבדה ובכתה. המנהל המיתולוגי של המרכז הרפואי, ד"ר רוטשילד זצ"ל, הבחין בכך ושאל אותה מדוע בעלה אינו לצידיה. האישה השיבה בכאב שב"ה יש להם כבר שש בנות, אבל לפני שיצאה מביתה אמר לה בעלה משפט שקשה לשמוע: "אם זה לא בן, אל תחזרי הביתה".

ד"ר רוטשילד הרגיע אותה וביקש

עידן משולם
מנהל מחלקת
הדיגטל בערוץ
2000

בפינה זו, בכל שבוע, נציג אחד מהסרטונים שהופקו על ידי ערוץ 2000 למטרת קירוב הציבור הכללי

צפיות
364,630

משך הסרטון
2:44

לצפייה בסרטון
סרקו את הקוד

להיט, זוהר, קראנצ'י, אול עם חרקים

מתחת לאפס. היתרון בהקפאה הזאת שהיא כל כך מהירה, שהפרי נשאר בשלמותו אך כל הנוזלים שלו מיד הופכים לגושי קרח.

לאחר שהפרי קפא מכניסים אותו לתוך תא לחץ עם ואקום עוצמתו, ומושיבים אותו על מדף שמתחיל להתחמם באופן מבוקר. הפרי שקפא בקור עז גרם לכל הנוזלים שלו להיות גושי קרח שעכשיו מתחילים להימס. הוואקום העז שואב את המים והלחות. חלל התא קר בהרבה מהפרי הקפוא ואדי הקרח נשאבים מחמת הלחץ ונעשים בעצמם לגוש קרח אך מחוץ לפרי. בכך נעשה הפרי יבש לגמרי ללא טיפת מים, תוך שהמרקם והצבע שלו נשמרים.

הנתון הזה מוליד בעיה כשרותית קשה מאוד, מחמת שהליך גידול הפטרייה מושך עליו הרבה חרקים שמתקבצים ומוצאים מחסה ברשת הפתוחה שתחת כובע הפטרייה. וכשם שהמפעל הצליח לשמר את מראה וצורת הפרי סביר להניח שכך גם החרק שבתוכו נשאר שלם.

בשורה התחתונה נותרנו עם שאלה: האם חרק שהתייבש בהקפאה גם נחשב לחסר צורה ומותר? בכל מקרה, לא נוכל לקרוא לזה "מהדרין".

מרבני ועד הכשרות - בד"ץ בית יוסף

להיט שכבש כמעט את כל העולם ונחטף מהמדף בחנויות הפיצוחים, אלו הן פטריות שיטאקי מיובשות בתוספת טריאקי או תותים יבשים. עם זאת, לצד מראהו הטבעי הזוהר, הפרי הלהיט טומן בתוכו בעיית כשרות שנראה לכאורה כי אין לה פתרון נראה באופק. ונסביר:

ת ה ל י ר
הייבוש נעשה בשיטה גאווית. לאחר שדאגו שהפטרייה תספח את הטעמים הנוכחים

על ידי הקפאה קלה

והפשרה של הפטריות הטריות לקבלת טעמים חדים יותר, שוטפים ומבטלים או משרים את הפרי בתבול הנכון, ובמקרה שלנו בתוספת טריאקי או תות עם סוכר ומחזקי טעם. לאחר מכן מוציאים אותו מהמים, מייבשים אותו מעט, ומכניסים אותו ל"שוק פריז" המקפיא את הפרי במהירות לקור של בין 20 ל-50 מעלות

זמן
קריאה
דק' 1.5

הרב ישי מלכה
כשר לכנסו!

בריאות
בריאה
ובורא

שמחה לצוון ירידה

הד"ר גיל שחר (M.D.) מומחה לרפואה תזונתית וראש המרכז לרפואת הרמב"ם

זמן
קריאה
דק' 1

...המשך הטור הקודם:

אבל מה אם אין שינוי בשום פרמטר?

זה אמנם נדיר, מכיוון שכאשר עושים את הדברים הנכונים, הגוף מרגיש את זה ומגיב לשינויים. אבל במקרים נדירים גם זה יכול לקרות. הנה כלי עוצמתי שיכול לשנות את כל התמונה:

אתם עושים הכל 'לפי הספר' ולא מרגישים שום שינוי. לא רק המשקל נשאר במקום, גם בשאר הפרמטרים אתם לא מרגישים שינוי. במצב כזה אתם צריכים להתמקד במחשבה החשובה ביותר שיש להתמקד בה בכל תהליך של דיאטה ושינוי הרגלי חיים. מהי המחשבה הזו? שאני כרגע עושה משהו טוב לגוף שלי. אני משפר את בריאותי!

אני מקטין את הסיכון שלי למגוון עצום של מחלות, החל ממחלות לב ושבץ מוחי וכלה במחלה הידועה רח"ל. אני מקטין את הסיכון שלי לדמנציה, פרקינסון, סוכרת, כשל כליתי ואוסטיאופורוזיס.

ברגע שממוקדים במחשבה הזו, לא נלחצים אם הירידה במשקל לא מתרחשת בקצב שחשבנו שהיא תתרחש. אבל לא רק שלא נלחצים, גם לא חווים תסכול.

כי גם אם אין עדיין שום מדד כמותי שמעיד ששיפרתם את בריאותכם, ברגע ששיניתם את תזונתכם לתזונה בריאה יותר, הוספתם עוד פעילות גופנית לחייכם והפסקתם לאכול בלילה, שיפרתם את בריאותכם. בוודאות. גם אם אין עדיין שום מדד כמותי שמראה זאת.

אם עברתם לאורח חיים בריא יותר, גם אם המשקל עוד לא הגיע ליעד שהצבתם לעצמכם, את בריאותכם שיפרתם בוודאות. זכרו את זה. תשמחו מזה!

השמחה עצמה היא גם זו שתסייע בסוף לירידה במשקל.

הבהרה: המידע והתכנים המתפרסמים בטור אינם מהווים תחליף להתייעצות עם רופא.

הרב עצם את עיניו. כשהתעורר ביקש דף ועט...

החליט להביאה אל הרב כדי להביא סוף לצערה. הרב אמר שהוא מוכן לעזור לה בתנאי שהיא תקבל כל שיוורה לה לעשות, והיא הסכימה. הרב עצם את עיניו ונראה שתרדמה נפלה עליו. כאשר התעורר ביקש שיתנו לו עט ודף, עליהם רשם שם של הרב נחמני זצ"ל רחוב ומספר בית ואמר לאשה שהכתובת הזאת היא מקום הימצאו של בעלה בארצות הברית. הוא הורה לה לשלוח לכתובת זו שליח בית דין של המחוז בארה"ב שידרוש ממנו גט. ואין נגמר הסיפור? לאחר שבועיים ב"ה קיבלה האישה את גיטתה. רבי לוי נלב"ע ב'ז' בשבט ה'תשנ"ה. זכותו תגן עלינו.

רבי לוי סעדיה נחמני זצ"ל פעל רבות להפצת תורה וזיכוי הרבים עוד בהיותו במרקש במרוקו וביתר שאת אחר עלייתו לארץ ישראל. עם השנים התפרסם כבעל ראייה רוחנית ופועל ישועות. הוא חזה את מלחמת ששת הימים וסיפר למקורביו שהיא עתידה לפרוץ. את חצרו פקדו רבים ששיעו לעצה וישועה. יהודי בשם ר' משה נהג להתייעץ רבות עם הרב, והנה נודע לו על אישה הגרה בשכונתו שבעלה עזב את הבית ונעלמו עקבותיו זו כבר שנה שלישית. הוא הותיר אותה עגונה, כאלמנה. חיה ממש. ר' משה

השידור הקבוע ביום חמישי בשעה 18:00.
ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות.
חייגו 073-321-2992

טעמי המנהגים

הרב עזרא שקלים - מרבני 2000

השטן מתבלבל כל שנה מחדש!

אחת גדולה, בשביל לבלבל שוב את השטן שלא יקטרג שאנו הולכים לאכול ולשתות, וכן בשביל לעורר את ליבנו להמשך תשובה לכל היום כולו.

וצריך לדעת שלמלאך אין זיכרון כלל, רק ידיעה מה התפקיד שעליו לעשות. ולכן כל שנה השטן מתבלבל מחדש.

זכות על המים

את מנהג התשליך, שהשנה יקיימו ביום שני של ראש השנה, נוהגים לעשות ליד המים כדי לעורר את זכותו של אדם הראשון שישב במים כאשר עשה תשובה, וכן את זכותו של אברהם אבינו שנסגן לתוך נהר ומסר נפשו בשביל לקיים את מצות העקידה. בנוסף, יש בזה סימן טוב שהמים מזכירים ומטהרים את האדם.

הטעם שתוקעים בשופר "מיושב" לפני מוסף ואחר כך "מעומד" במהלך תפילת המוסף, הוא כדי לבלבל את השטן ולהפחידו, שכאשר שומע שאנו תוקעים פעם נוספת לאחר שיצאנו ידי חובה, הוא חושב שזה השופר של הגאולה והגיע זמנו להיבטל מן העולם. ממילא הוא מפסיק לקטרג, וכל התפילות עולות למקומן עם הרהורי התשובה. רבי עקיבא איגר כתב, שכאשר השטן רואה שאנו תוקעים פעם נוספת למרות שכבר יצאנו ידי חובה, זה מראה שאנו עושים תשובה מתוך אהבה, ואם הוא יקטרג, כל העונות שמזכיר יהפכו לזכויות, ועל כן מפסיק לקטרג. בסוף התפילה מוסיפים עוד תרועה

זמן קריאה: דק' 1.5

הכותב הוא דיין ומרבני קו "מענה ההלכה העולמי".
השידור הקבוע ביום רביעי בשעה 11:00.

"הרי רואים שצדיקים מתים ורשעים ממשיכים לחיות?!"

הרב אצלנו בבית הכנסת אמר שאסור ללבוש בגדים חדשים בראש השנה משום שיש בזה שמחה ואין ראוי לשמוח ביום הדין. מה דעת הרב בנושא?

כולנו קונים ונקנה בגדים חדשים לכבוד השנה החדשה, כמאמר חז"ל בירושלמי (ראש השנה פרק א, הלכה ג): לובשים לבנים ומתעטפים לבנים.

מה הכוונה שעד יום כיפור "תלויים ועומדים"?

מי שלא שב בתשובה בראש השנה מצבו נורא ואיום במשקל המצוות והעונות. והכל נכתבים בו והכל יראים ממנו. כאמור "היום הרת עולם היום יעמיד במשפט כל יצורי עולם". אלא שיש ארכה לערער עד יום הכיפורים כי בו החתימה. אם כך, איזה מסכן לא יתעורר מתרדמתו בתקיעת שופר ולא ישוב בתשובה שלמה...

אנחנו רואים שצדיקים גמורים נפרדים מאיתנו במהלך השנה, ואילו להבדיל רשעים גמורים ממשיכים לחיות. הדבר קשה לנו ונשמח להסבר.

צדיקים מכפרים במיתתם על עוונות הדור.

האם במהלך ראש השנה אפשר לבקש בקשות פרטיות? מה ניתן לבקש? והיכן בתפילה ניתן לבקש, הרי הכל נגזר על האדם ביום זה?

הרצה לבקש בקשות פרטיות בראש השנה, יאמר בקצרה בפתיחת ההיכל: "אבא, תן לי כל מה שאני צריך למען אוכל לעבדך באמת ובטוב לבב".

השידור הקבוע ביום שישי בשעה 08:00

בדרכי רבותינו

היסוד של עולם התשובה

זמן קריאה: דק' 0.5

רבי יונה בן רבי אברהם גירונדי נולד בעיר גירונה שבספרד סביב שנת ה'תתקס"ס (1200 למנינם). הוא היה בן דודו של הרמב"ן שאף התקשר עמו בקשרי חיתון. בצעירותו נסע ללמוד אצל רבי שלמה מן-ההר ובהמשך למד אצל בעלי התוספות באיוורא שבצרפת. בשנת ה'ד' (1244), לאחר פטירת רבי מאיר אבולעפיה, מונה לרב בטולדו, הקים בה ישיבה גדולה והרביץ תורה להמוני תלמידים.

רבנו יונה שילב בין למדנות תלמודית חריפה לדרכי מוסר, פרישות ויראה. חיבורו "שערי תשובה" הפך לנוסח צאן ברזל ולספר היסוד של עולם המוסר והתשובה לדורות. כמו כן חיבר את "איגרת התשובה", "ספר היראה", פירוש מפורסם על ספר משלי וחיידושים על הש"ס.

בכ"ח בחשוון, שנת ה'כ"ד (1263 למנינם), נסתלק לבית עולמו

מאירים את הבית

בלי הסתרות ובלי דרמות!

זמן קריאה: דק' 2

בטור הקודם ראינו איך ציפי העבירה את פתק המטרות השבועי שלה למשימות מבוססות ביצוע שמחזקות את הביטחון העצמי האמיתי שלה. אבל אז, כשהיא הסתכלה על רשימת הפעולות שהיא צריכה לבצע, היא פגשה משימה אחת ספציפית שעוררה בה חשש קל. "חיה", הודתה בכנות, "הגדרתי לעצמי כמטרת ביצוע ליצור קשר עם מעצבת גדולה לשינוי פעולה, אבל בכל פעם שאני באה להרים את הטלפון, אני חווה קושי ודחינות. המחשבה הזו מאיימת עליי".

כאן שלפנו את אחד הכלים העוצמתיים ביותר באימון המנטלי: שכנוע עצמי כנה והכנה מנטלית. כדי להסביר לציפי איך המוח שלה עובד, ביקשתי ממנה לעצור ולתת למוח שלה תמונה שלמה וכנה, בלי הסתרות ובלי דרמות. חילקנו את הדף לשתי שאלות נוקבות מול הפעולה המאתגרת: למה כן לבצע אותה? מהו השכר, הרווח והצמיחה

העסקית והאישית שיצמחו לי מעצם ההתנסות הזו? למה לא לבצע אותה? מהו ה"הפסד" או המחיר המנטלי שאני משלמת כאן? (כמו המאמץ, הפחד מדחייה או היציאה מאזור הנוחות).

למה הכלי הזה כל כך מזהים? כי דחינות וקושי בביצוע קורים כשהמוח שלנו מזהה "סכנה" סמויה או מחיר מנטלי שהוא לא רוצה לשלם, ולכן הוא מייצר התנגדות. ברגע שציפי העלתה על הכתב בכנות גם את הרווחים וגם את ה"הפסדים" של הפעולה, המוח שלה קיבל מפת נתונים גלויה ושלמה. כשהדברים מונחים בבהירות, מתגלה מיד שהרווח של ההתנסות גדול ומשמעותי בהרבה מהפחד הרגעי. ההתנגדות הרגשית נחלשת, והדרך לביצוע נפתחת מתוך תדר שלם ובחירה חופשית.

יש לך שאלה? אפשר לפנות לכותבת הטור: 052-7657-356 | CO527657356@GMAIL.COM

לא קופצים ל'במה' באמצע ה'הצגה'

זמן קריאה: דק' 1.5

הלב שלי דפק על 140, ולשוני כבר הייתה מוכנה לשגר את טיל ה"עצה הטובה" עטוף בשכבת דאגה אימהית: "חמוד, אתה לא חושב שכדאי כבר להלביש אותו?".

שעה וחצי קודם לכן, כשנכנסנו לבית החדש שלהם בערב שבת הראשון, הכל עוד נראה לי כמו מחזה שלא הופיע בשום ספר חינוך. בעולם המושגים של הבית שלנו, שעה וחצי לפני שבת זה זמן של שקט, בגדי שבת, נר דולק ויישוב הדעת. אבל אצלם? חצי שעה לפני השקיעה זו הייתה זירת התרחשות סוערת. מוזיקה ניגנה, הסלון עמוס צעצועים, הנכד הקטן טס על הבימבה כשבידו חטיף שוקולד, והילד שלי ניגב את הרצפה בחולצה יומיומית תוך כדי כיוון השעון. המפקחת הפנימית שלי כבר הכינה נאום חוצב להבות על סדר עדיפויות וערכים.

אבל בדיוק ברווח הצר שבין הלשון שמבקשת לתקן עולם לבין השפתיים שבלמו בזמן, התאמצתי להשתמש בכלי מעולם ה-NLP. 'עמדת תפיסה שנייה' זו פשוט הזמנה לצאת לרגע מתסריט הבמה הבלעדי

שלי, ולעבור ל-60 שניות בלבד לתוך הנעליים שלהם.

ברגע שהסכמתי לעשות את הצעד המודע הזה, קלטתי את המבט של אשתו מהמטבח ואת הצחוק המשוחרר שלו. הבנתי שהבלגן הזה הוא לא מרד או זלזול בחינוך שלי, אלא הקצב החי של הבית שהם בונים. 'מנהלת ההפקה' פוטר. מעכשיו אני הקהל בשורה 12, ולא קופצים לבמה באמצע ההצגה כדי לחלק הוראות בימוי.

זה לא אומר שבשבת הבאה לא תירשם אצלי חריקת שיניים ונשיכת לשון כשאראה מעדן על השטיח. המציאות לא השתנתה בשנייה, אבל המודעות הזו היא החריץ הצר שדרכו נכנסו הקורטוב של השקט. אגב, השבת נכנסה בסוף והיה קסום. הנכד אמנם ניגב על השמלה הבהירה שלי שאריות שוקולד כשהוא בא לחבק אותי, אבל מי אני שאהרוס להם את הדרמה? גם כך אף אחד לא מינה אותי למעצבת התלבשות. ובשורה 12, מסתבר, יש את הנוף הכי יפה באולם.

קינוח חמאה, דבש ושקדים

מצרכים לתחתית:

120 גרם חמאה	200 גרם קמח
120 גרם סוכר	12 גרם אבקת אפיה
60 גרם חלמונים (קצת יותר מחלמון של ביצה אחת, אבל כאן חובה לשקול!)	4 גרם סודה לשתיה
	קורט מלח

אופן ההכנה:

- במיקסר לטרור קלות סוכר וחמאה לכדי קרם.
- להוסיף חלמונים אחד אחד.
- להוסיף קמח + אבקת.
- לתת לתערובת 30 דקות מנוחה ולזלף לתבנית.
- לאפות בתנור שחומם מראש לחום של 170 מעלות, למשך 20-15 דקות.
- הערה: בשלב הזה הבצק אמור להיות אפוי ברמה של 80%.

מצרכים לציופי שקדים:

- חלבון משתי ביצים
- 30 גרם סוכר (כף וחצי)
- 150 גרם שקדים (מקלות)
- 150 גרם שקדים גרוסים גס

אופן ההכנה:

- לטרור קלות את החלבונים.
- להוסיף את השקדים והסוכר, ולערבב.
- ליצור כדור ולהניח אותו מעל התחתית האפוייה.
- להכניס שוב לאפיה כ-15 דק' על 150° עד לקבלת צבע שזוף של השקדים.

הצלחה ובתיאון!

לתרומה סרוקו

עם הלב הטוב שלך יהיה להם חג שמח ושבע ואתה תזכה לשנה טובה ומתוקה

חג שבע

חג עצוב

מבין למה

רב ארז קדוסי מרבי 2000
הסיפור שלי

הוא ידע לקרוא אבל לא ידע להתפלל...

סיפורים מיומנים על תשובה

זמן קריאה: 1.5 דק'

מאז שהיה ילד כמעט לא זכר את עצמו בוכה. את הכאבים, את הקשיים ואת הרגעים המורכבים שעבר, שמר בליבו והתמודד בשקט. עד לאותו רגע בראש השנה, שבו קול אחד הצליח לפתוח את הלב ולהוריד את הדמעה הראשונה. חבר, שהיה בתחילת דרכו בעולם התשובה, ביקש ממנו: "בוא איתי לבית הכנסת".

הוא היסס. "הפעם האחרונה שהייתי בבית הכנסת הייתה בבר המצווה שלי. מאז עברו יותר מעשר שנים".

"רק תבוא", הפציר החבר. "אתה לא חייב לדעת להתפלל". והוא הסכים.

בבית הכנסת התיישב בצד והתבונן במתפללים. גבאי הגיש לו טלית, והוא פתח סידור. הוא ידע לקרוא, אבל לא ידע להתפלל. המילים היו זרות לו. הוא לא הכיר את סדר התפילה ולא ידע להתחבר לכל משפט.

הוא ישב שם זמן מה, התבונן סביבו וניסה להבין את המתרחש. קולות התפילה, המתפללים, והאווירה המיוחדת של ראש השנה היו חדשים עבורו. ואז, ללא כל הכנה מוקדמת, בקע קול השופר ומילא את חלל בית הכנסת.

הוא לא ידע להסביר מה קרה

באותו רגע, אבל משהו בתוכו השתנה. כאילו קול השופר העיר בו נקודה פנימית שהייתה חבויה אצלו במשך שנים. זה היה קול שנגע בגשמה. הדמעה הראשונה ירדה כמו מאליה. אחריה עוד אחת, ועוד אחת. דמעות שהיו עצורות עמוק בפנים במשך שנים מצאו לפתע את דרכן החוצה. כל מה ששמר בפנים, המילים שלא נאמרו והתחושות שנדחקו, יצאו ברגע אחד מול קול השופר.

חז"ל מלמדים שתפקיד השופר לעורר את האדם לתשובה. "עורו ישנים משנתכם".

באותו ראש השנה הוא התעורר. מאותו יום ואילך החל להניח תפילין, להתפלל, לקבוע עיתים לתורה ולהגיע לבית הכנסת.

מאז, בכל שנה, כשהוא שומע את קול השופר הדמעות חוזרות. דמעות של תשובה וחרטה שלמה, מתוך רצון להתקרב אל הקדוש ברוך הוא ולעשות רצונו באהבה.

קול השופר הוא קול שחוזר אל הנשמה ומעורר את הלב לתשובה.

השירור הקבוע ביום שישי בשעה 15:00. ניתן להזמין את הרב לחוג בית ללא עלות. חייגו 073-321-2992

מאירים את הנועורים

חלקיקי שנייה בחושך

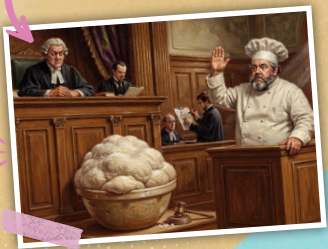
הנוזל הזה מורכב משלוש שכבות שונות: שכבת שומן המונעת מהדמעות להתאדות, שכבה מימית המזינה את העין בחמצן וניקוי, ושכבה רירית המדביקה את הלחות לעין. המצמוץ שוטף את הלכלוך, מחטא את העין מחיידקים, ושומר על העדשה שקופה וחלקה לחלוטין - תנאי הכרחי לראיית "תמונה" חדה וצלולה. אבל הפלא הגדול באמת נמצא במוח. איך אנחנו לא מרגישים שהעולם "נכבה" לנו לשבריר שנייה בכל מצמוץ? התשובה היא שבורא עולם תכנן את המוח כך שבדיוק ברגע המצמוץ, הוא מדכא באופן אקטיבי את מה שמכונה "מעבד הראייה". המוח פשוט "עורך החוצה" את חלקיקי השנייה החשוכים, ומעניק לנו תחושה של רצף ראייה מושלם!

בזמן שקראתם את השורה הזו, סביר להניח שמצמצמת פעם או פעמיים. לא תכונתם, לא חשבתם, ובעצם אפילו לא שמתם לב שהעין שלכם נסגרה ונפתחה מחדש. האדם הממוצע ממצמץ כ-15 עד 20 פעמים בדקה, שהם כ-20,000 פעמים ביום.

העין היא איבר עדין ורגיש מאוד, והיא חשופה באופן קבוע לאוויר הפתוח, לאבק, לרוח ולזיהומים. ברגע שהעפעף יורד, הוא פועל ממש כמו "מגב" מתוחכם. בורא עולם הטמיע במערכת העין בלוטות דמעה מעל לגלגל העין ובלוטות שומן זעירות בתוך העפעפיים עצמם. בכל מצמוץ העפעף פורש על פני העין שכבה מיקרוסקופית, עדינה ומדויקת של נוזל דמעות.

מזהים מה מסתתר בתמונה?

התשובה לחידה של המגזין הקורם: הכתובת הייתה על הקיר

כתבו לנו למייל, ואולי תזכו בפרס! MAG@TV2000.CO.IL

"אין לי חשק ללמוד ולהתפלל. האם אני בנסיגה?"

זמן קריאה: 1.5 דק'

יש ימים שבהם אני מרגיש 'ירידה' כללית. אין לי חשק ללמוד, התפילה מרגישה כבדה, ואני פשוט חסר כוח וריכוז. האם זה סימן שאני נסוג אחורה?

האם כל מה שבניתי עד עכשיו פשוט נעלם?"

תשובה:

יקירי, משאלתך ניכר עד כמה אתה בחור מיוחד. התשובה היא חד משמעית: ממש לא! אחד הסודות הגדולים בעבודת השם הוא שהירידה היא חלק מהעלייה. אדם לא צומח בקו ישר שעולה כל הזמן למעלה. בחיים של יהודי יש גאות ושפל, אור וחושך. ירידה היא לא "תקלה" במערכת, אלא שלב הכרחי בתוך התהליך.

למה זה קורה? הירידות לא באות סתם כדי להציק לנו. הן נועדו לבנות בנו עומק וענווה. כשהכל הולך בקלות ועם הרבה "חשמל", קל לנו לחשוב שהכל בזכותנו. אבל כשיש קושי, כשהחשק נעלם, ואנחנו צריכים להתאמץ על כל מילה, אז נמדד הקשר האמיתי שלנו עם הקדוש ברוך הוא. שם אנחנו מגלים שהכוח שלנו מגיע ממנו. השאלה האמיתית היא לא אם "נפלת" או אם החשק נעלם, אלא מה אתה עושה כשחשוק. אם ביום חלש כזה, למרות חוסר החשק, הצלחת לפתוח גמרא אפילו לעשר דקות, זה ניצחון עצום! אם למרות הכל עמדת להתפלל, גם בלי כוונה גדולה, רק מתוך

נאמנות להשם, בניית קומה בנפש ששום "עלייה" לא יכולה לבנות. עצה קטנה מרבי נחמן: תחושות באות והולכות אבל האדם נשאר. אל תיבהל מההרגשה האישית שלך באותו רגע. הרגש הוא כמו ענף שמתנדנד ברוח, אבל הנשמה שלך היא הגזע, והיא נשארת איתנה וקרובה להשם תמיד. אל תסתכל על הירידה כעל נסיגה. תסתכל עליה כעל ריצה קפיצית. לפעמים צריך להתכופף קצת, רק כדי לצבור כוח לקפוץ אחר כך הרבה יותר גבוה. תחזיק חזק, האור עוד יחזור להאיר!

מפקח חינוכי, יועץ, מנחה מורים ומחבר רב המכר "לאהוב", שלחו לנו שאלה למייל: MAG@TV2000.CO.IL ואולי שאלתכם יחד עם התשובה תפורסם במגזין! (אם תרצו, אפשר בעילום שם שכן)

איך לקבל החלטות נכונות?

זמן
קריאה
דק' 1.5

בקריאה גרפולוגית של כתב היד בולטת במיוחד הירידה של האות ע"ן אל האזור התחתון. תנועה זו עשויה להצביע על עולם רגשי וחוויתי משמעותי, על צורך להרגיש את הדברים לעומק ולא להסתפק בהבנה שכלית בלבד. קיימת משיכה להתנסות מעשית, לתנועה, לשינוי ולתחושה שהחיים מתקדמים ואינם נשארים במקום.

הרווחים המסודרים בין האותיות ובין המילים מעידים על יכולת ארגון, חשיבה בהירה, הבחנה בין נושאים ושמירה על גבולות. גם כאשר קיימת התלהבות פנימית או סערה רגשית, ישנה יכולת לחזור לסדר, לתכנון ולפעולה שקולה.

השינויים הבולטים בגודל האותיות עשויים לבטא יצירתיות, דמיון וגמישות מחשבתית, אך גם תנודות באנרגיה ובמצב הרוח. לעיתים הכותב מלא ביטחון, מרץ ורעיונות, ולעיתים הוא זקוק להתחדשות, לגיוון ולחזקו. הוא עשוי להצליח במיוחד כאשר הוא מרגיש עניין, חיבור ומשמעות. ואילו מסגרת ממושכת, אחידה וחזרתית עלולה לעורר עייפות, שעמום או תחושת תקיעות. אין לקבל החלטות גדולות בשעת עייפות,

שלחו לנו למייל: MAG@TV2000.CO.IL
שאלה ליינוץ בכתב ידכם - ואולי תקבלו
תשובה של הגרפולוג, כאן במגזין!
(אפשר בעילום שם נכון).

שירת הים של הלווייתנים

זמן
קריאה
דק' 1

מתחת לפני הים מתנהל עולם שלם של קולות שאוזנו של האדם כמעט ואינה מסוגלת לשמוע. במשך מאות שנים לא ידעו בני האדם שלוויתנים משמיעים קולות מורכבים, עד שפיתוחם של מכשירי האזנה תת-ימיים חשף תגלית מרתקת: האוקיינוסים מלאים בשירה.

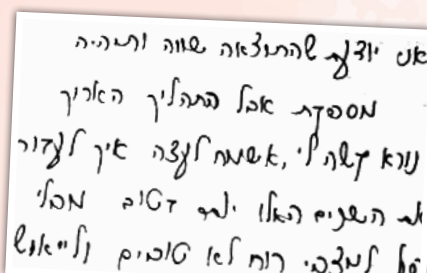
הזמר המפורסם ביותר הוא הלווייתן גדול-הסנפיר, המכונה גם "הגבנון". הוא משמיע רצפים מורכבים של שריקות ונהמות, צלילים הנמשכים לעיתים עשר דקות ואף יותר. הוא חוזר עליהם שוב ושוב במשך שעות.

מעניין במיוחד לגלות כי השירים אינם קבועים. חוקרים גילו שבמהלך השנים משתנים חלקים מן ה"מנגינה", וקבוצות שונות של לווייתנים אף מפתחות גרסאות משלהן. תופעה זו נחשבת לאחת הדוגמאות המרתקות ללמידה ולהעברת מידע בעולם החי.

לא כל הלווייתנים שרים באותה צורה. לווייתן הקשת, למשל, מפיק מגוון עצום של קולות, עד שיש מדענים שכינו אותו "זמר הג'אז של האוקיינוס". אחרים משתמשים בקולות נמוכים במיוחד, המסוגלים לעבור מרחקים של מאות קילומטרים במים.

הקולות הללו משמשים לתקשורת, לשמירה על קשר ולפעילויות נוספות שעדיין נחקרות בימינו. ככל שהמדע מתקדם, כך מתברר עד כמה מעט אנו יודעים על המתרחש מתחת לפני הים.

אולי זוהי אחת התזכורות היפות ביותר לכך שהעולם שסביבנו עדיין מלא מסתורין. גם במאה ה-21, כאשר לווייתן שר במעמקי האוקיינוס, האדם יכול רק לעצור, להאזין, ולהתפעל מהחכמה האלוקית המשתקפת בנפלאות הבריאה.

אכזבה או ירידה במצב הרוח. מצב רוח הוא זמני ואינו מעיד בהכרח שהדרך אינה נכונה. כדאי לעקוב אחר ההתקדמות, לציין הצלחות, לשמור על שינה, קשרים תומכים, פעילות גופנית ולימוד רוחני, ולהזכיר לעצמו מדוע התחיל.

כדאי גם לקבוע מראש למי פונים בזמן קושי: מרצה, חבר ללימודים, בן משפחה או איש מקצוע. שיתוף בזמן מונע הצטברות של עומס, מחזיר פרופורציות ומאפשר לקבל עידוד, עצה וסיוע לפני שמתפתחת תחושת ייאוש.

הכוח המרכזי העולה מן הכתב הוא השילוב בין רגישות ויצירתיות לבין סדר ושיקול דעת. מסגרת יציבה שיש בה גיוון, חוויה ומשמעות תאפשר להתמיד לאורך זמן בלי להתייאש מכל ירידה זמנית.

איזה מלך אבא שלי!

זמן
קריאה
דק' 1.5

יש ביטוי אחד שמתאר את ראש השנה יותר מכל: "יום הדין". כששומעים את המילים האלה, באופן טבעי חושבים על פחד. על משפט. על חשבון. על ספרי חיים וספרי מתים. עם השנים, למדתי להסתכל על יום הדין קצת אחרת.

בראש השנה אנחנו לא עומדים לפני שופט זר שלא מכיר אותנו. אנחנו עומדים לפני אבא שמכיר את הניסיונות שלנו ואת הנפילות. הוא יודע איפה טעינו, אבל גם כמה רצינו להצליח ולנצח. רואה את המעשים שלנו, אבל גם את הלב שמאחוריהם.

אולי בגלל זה אנחנו חוזרים שוב ושוב על המילים: "אבינו מלכנו". קודם כל אבינו ורק אחר כך מלכנו. כי

לפני שהוא מלך העולם הוא אבא שאוהב את ילדיו. אני חושב על זה גם כהורה. איזה אבא לא רוצה לראות את הילדים שלו מצליחים? איזה אבא לא שמח כשהילד שלו מנסה, גם אם הוא לא תמיד מצליח? איזה אבא לא סולח כשהוא רואה חרטה אמיתית?

ראש השנה הוא לא יום של ייאוש. הוא יום של הזדמנות...

הזדמנות לעצור, להסתכל על השנה שחלפה ולומר בכנות: היו דברים שעשיתי טוב, והיו דברים שאני רוצה לתקן. לא מתוך פחד, אלא מתוך אהבה. לא כדי להעניש את עצמנו, אלא כדי להיות אנשים טובים יותר.

אני מודה שבכל שנה, רגע לפני התקיעות, יש בי

התרגשות

גדולה. כששומעים את

קול השופר, נדמה שכל הרעשים

של השנה נעצרים לרגע. אין מוזיקה. אין

היסח דעת. אין כותרות.

רק קול פשוט, עתיק, שנכנס ישר ללב ומזכיר

לנו מי אנחנו באמת.

אולי זו המתנה הגדולה של ראש השנה. לא רק להיכתב לשנה טובה, אלא גם להתחיל אותה עם לב נקי יותר. יותר אמונה, יותר ענוה, יותר אהבת ישראל ויותר הכרת הטוב.

וכשנעמוד השנה בתפילה, נזכור שאנחנו לא עומדים רק לפני מלך שדן אותנו. אנחנו עומדים לפני אבא שמחכה שנחזור אליו.

שבת שלום ושנה טובה ומתוקה!

מצטרפים
עכשיו לנבחרת
מפיצי המגזין
וזוכים בענק

חייגו או סרקו

073-286-6527

שרתהיו לראש!

שנה חדשה זו ההזדמנות שלכם
להתחיל משהו חדש!

קופת זכויות

מאירים את הילדים

נצאוו 5 הקדונים

בזמן התקיעה בשופר בבית הכנסת, נחשב על אברהם אבינו שהלך להקריב את בנו היחיד שנולד לו בגיל 100 רק בגלל שהשם צוה, ואם ה' מצוה אנהנו לא שואלים שאלות. זו הנכות שעזרת לעם ישראל להתגבר על השטן ולנכות לשנה טובה ומתוקה. וילדים חביבים, התוכלו לחזות את ההבדלים שבין שני הציורים?

יצירות

שימו לב! נשמח לקבל מכם יצירות יפות עם הלוגו החדש שלנו והמקשט: **"מחברים את עם ישראל"**. יש לכם רעיון אחר להציג את החבור של עם ישראל? הכינו, צלמו, ושלחו לנו ל: MAG@tv2000.co.il פנסו להגדרה הגדולה, ואולי תזכו בפרס.

ילדים יקרים, כל שבוע אנו מציגים יצירה יפה ששלחתם לנו, המספרת קמה אתם אוהבים את המגזין. והפעם - היצירה של אוריאל ג'הסי

נאתגרים את הנשנה

ילדי האופנים

מאיר גואטה

העכביש שבלם את החילים

הסוסים של חיליו של שאול מתקרבים עוד ועוד. "הם ימצאו אותי מיד!" דאג דוד בלבו והתפלל להשם מקורות הלב.

בדיוק אז, השם שלח את שליוו הקטן. העכביש! הוא נעמד על פתח המערה והתחיל לטוות רשת קורים סמיכה וגדולה מחלק אחד של הסלע לחלק השני. בתוך דקות היתה כל כניסת המערה עטופה ברשת עכביש שלמה.

החילים של שאול הגיעו לפתח המערה עם חרבות שלופות, ורצו להכנס פנימה כדי לחפש את דוד. "חכו רגע!" קרא מפקד החילים והצביע על פתח המערה. "תראו את קורי העכביש השלמים האלה. אם דוד היה נכנס הנה עכשו כדי להסתתר, רשת העכביש היתה קרועה לגמרי! כנראה ברור שאף אדם לא עבר פה היום. אין לנו מה לחפש בפנים." החילים הסתובבו והמשיכו לרכב משם והלאה. כך, בזכות אותו חרק שדוד חשב למיתר, נצלו חייו! הוא יצא מהמערה, הביט בעכביש הקטן והודה להשם: "ברוך אתה וברוכה בריאתך! אין דבר בעולם שהוא בלי מטרה!"

ניתן להשיג את ספרי הבדיוח "כל יום פורים" עם משלוח עד הבית 052-4770297, להאזנה למאות שיעורים לילדים, פרשת שבוע וסיפורי צדיקים חפשו: "מאיר גואטה - מתוקים מדבש" לשיעורים המוקדמים: 073-351-1148

ילדים מתוקים, קרה לכם פעם ששמעתם יתוש מזמזם בלילה ולא מביא מנוח, או ראיתם עכביש בחדר, ושאלתם את עצמכם: "למה השם יתברך בכלל ברא יצורים מציקים כאלה שאין בהם שום תועלת?" גם דוד המלך הקדוש, בנערותו, שאל את עצמו את אותה שאלה בדיוק!

דוד היה רועה צאן ביהרי יהודה, יושב ומחבר את מזמורי ה' ה' ה' ה' הנפלאים שלנו. הוא הסתכל על הטבע וראה את החכמה של השם בכל: השמש, הירח, הכוכבים. אך כשראה עכביש טווה קורים, אמר: "רבונו של עולם! מה הטעם בעכביש? הוא רק עושה רשתות דביקות שלא מועילות לאישו". וכשראה שגוען של אדם משגע, שאל על כך גם כן: "למה צריך את זה?" וענה לו הקדוש ברוך הוא מן השמים: "דוד, אל תזלזל בבריאות שלי. עוד יבוא יום, ואתה תצטרך את היצורים שנראים לך הכי 'מיתרים', ותגיד לי תודה עליהם!"

עברו שנים. דוד גדל, נמשח למלך, אך שאול המלך פחד ממנו, כעס עליו, ורדף אחריו במדבריות בעזרת חיליו כדי להרגו. דוד ברח כאשר הוא צוף ותשוש. לפתע הוא ראה מערה חשוכה, נכנס פנימה מהר והסתתר בעומק המערה. הוא שמע מבחוץ את צעדי

עברו שנים. דוד גדל, נמשח למלך, אך שאול המלך פחד ממנו, כעס עליו, ורדף אחריו במדבריות בעזרת חיליו כדי להרגו. דוד ברח כאשר הוא צוף ותשוש. לפתע הוא ראה מערה חשוכה, נכנס פנימה מהר והסתתר בעומק המערה. הוא שמע מבחוץ את צעדי

פניקה בידת המטמון של נפולאון

מאת צבי אריה אדלר
ציור יהודה ישראל

בחסות עיתון קומיקס
קומיקס
072-2550600

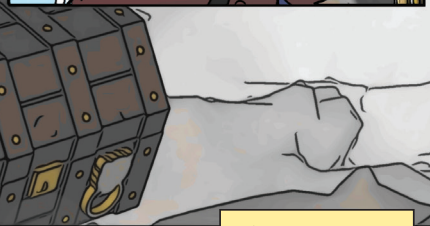
ובכן, לאחר שנמלטת הספרות את האוצר אי שם ישבנו לתכנן את המשך הדרך. ידענו שאין לנו סכום לשוב על עקבותינו מאחר והסביבה שורצת בכוחות אויב שיהיו להוטים ללכודנו. ידענו כמו כן שאין לנו מה לחפש בסביבות ירושלים העונות ולכן החלטנו לצאת במסע נועז צפונה.

הספרות באחת המערות הרבות שהיו באזור כשאנו נזונים מפירות פרי וצמחים שונים ולאחר כמה ימים יצאנו לדרכנו.

בוא שוב אפנו, ספר לנו את כל חיוניך מבלי להחזיר אפילו פרט אחד. רולאן, מנח לפני האדון את בקבוק הבקנדי המשבח ביותר - על חשבוננו!

הדרך הייתה מפרקת וקשה והמתקדמות פלילות לאור ירח חור הבקנדי את הקשי.

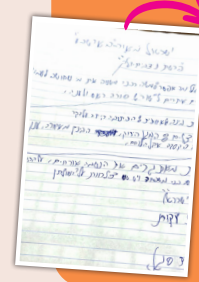
לאחר כמה שבועות נפגשנו מאחד החברים אשר הפסד לפנות על ידי נחש ארסי

ועוד חבר נפל קרען לקדחת קשה ואז טמרטו רק אני ועוד חבר. נשבענו שוב ושוב לעשות הכל בכדי לשוב ולראות את מולדתנו היפה

את הסיפור המלא ניתן להשיג בתנויות הספרים המובחרות

הזוכה של השבוע

אלו התשובות המקסימות של הילד החכם והצדיק ישראל מאיר זאנה. והוא גם הזוכה הגדול שלנו השבוע!

ילדים יקרים, רוצים גם? שלחו לנו את התשובות שלכם ואולי בשבוע הבא אתם תהיו הזוכים!

היכן מסתתר?

עידן ויהונתן
מחפשים את המטמון

ילדים יקרים, נראה אתכם מגלים היכן מסתתרים 2 תפוחים בדבש ב-2 רמונים

הדיחות

אלה שמציאים ראשי תבות בהגזמה: תשפ"ז - תהא שנת פלפלים וזבובים

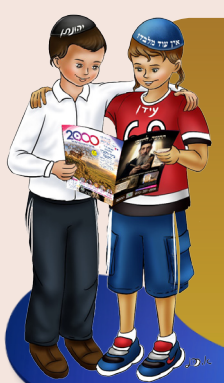
יש לי חבר כל כך קמץ ששלח לי הודעה לפני החג: ראש השנה שמח, שיהיה לך צום מועיל ואחלה חג סכות

תן לאדם דג, והשבעת אותו ליום. תן לו גפילטע פיש, והרסת לו את היום

משפחה של קמצנים יושבת בערב ראש השנה בשלחן. אחד הילדים שואל את אבא שלו: "אבא, למה אנחנו אף פעם לא מארחים בחג?" האבא עונה לו: "אל תדאג, כיום כפור נזמין את מי שתראה"

השאלות:

- מה הכתבת של בית הכנסת?
- מי מהמתפללים שיצאו עכשו מבית הכנסת גר כאן ברחוב?
- מי יושב בבית הכנסת ליד המזגן?
- באיזו שעה תפלת שחרית?
- מה השעה כעת?

בהגשת רינה פליישמן, 6776067@GMAIL.COM

ילדים יקרים,

עליכם לענות על השאלות הבאות! הצלחתם? איזה יומי! שלחו לנו למיל את התשובה עם שמכם, תכנסו להגרלה ואולי תזכו בפרס! את התשובות יש לשלח אך ורק למיל

MAG@TV2000.CO.IL

שלחו אלינו, הצטרפו להגרלה, ואולי תזכו בפרס מתוק במיוחד!!!

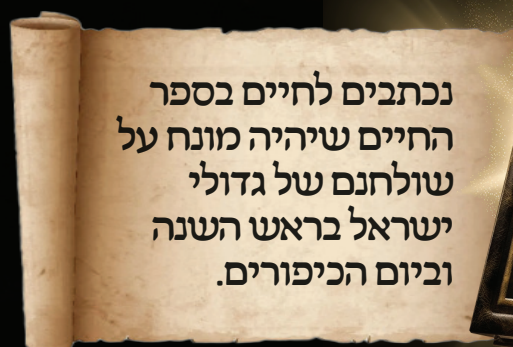
כתובת המייל לשליחה:
MAG@tv2000.co.il

ילדים צדיקים!
צלמו את המגזין האהוב על שלחן החג שלכם, ליד התפוח בדבש או הראש של הדג...

הילולם !!! בעמידה במשפט

נוטלים חלק בזיכוי הרבים
נכתבים בספר החיים ומקבלים את השוכר הקדוש

השוכר המסוגל לשמירה בבית ולסילוק רוחות רעות.
וקמיע הישועות מהמקובל רבי משה זכותה, הרמ"ז צ"ז ל.
לברכה, שפע, ישועה, בריאות, הצלחה ושנה טובה ומתוקה.

לקבלת השוכר הקדוש ומסירת שמכם לספר החיים:

073-321-2928

2000
מחברים את עם ישראל

וויזטאט
למס